

Fulgte KHiO-
studenter i
halvannet år:

– Sykt stressende

Kultur s.22-25

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 72, utgave 12 | www.universitas.no | onsdag 11. april 2018

Universitas tar
opptaksprøven:

– Jeg har
aldri sunget
opera før

Søkelys s.14-15

Flere varsler
om Bårdar:

«MAKT-

MISBRUK OG

TRAKASSERING»

Nyhet s.4-5

Vi gikk på forelesning med nikab...

...FØR DET

BLIR ULOVLIG

Nyhet s.10-11

redaktør: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

fotosjef: **Erlend Dalhaug Daae**

desksjef: **Kari Eiring**

nettredaktør: **Johannes Fjeld**

magasinredaktør: **Regine Stokstad**

MENINGER

Tom symbolpolitikk

Studentene stirret. Noen pekte og smilte til hverandre. Det er tidlig ettermiddag, og en helt vanlig forelesning er ferd med å starte. Den uvanlige er at det sitter en kvinne med nikab på første rad.

Rett før påske la regjeringen frem et forslag til Stortinget der de tar til orde for et forbud mot heldekkende ansiktsplagg i undervisningssituasjoner. Iselin Nybø, minister for forskning og høyere utdanning, argumenterer for at det er nødvendig å se ansiktene til hverandre. Om forslaget får flertall i Stortinget trer forbudet i kraft i høst.

Universitas har i flere år advart mot nikabforbudet. Vi har lenge ønsket å intervjuer en student om hvordan det er å gå med nikab i forelesning. Men vi har mislykkes. Det har vært umulig å finne noen.

Derfor tok vi saken i egne hender. For å finne ut hvordan det oppleves å bære nikab tok en Universitas-journalist på seg plagget, og overvar en helt normal forelesning.

Bortsett fra noen overraskede studenter fortonet forelesningen helt som normalt. Studentene noterte, foreleseren underviste og det ble pause etter 45 minutter.

At noen velger å ta på seg plagget skader nemlig ingen. Argumentasjonen bak forbudet er preget mer av følelser enn fornuft. På et universitet bør det være opp til den enkelte å kle seg som man vil, tro på det man vil, og ytre det man vil.

Men at dette i det hele tatt er en debatt er det mest overraskende i seg selv. For de fleste som overvar nevnte forelesning var en student med nikab noe helt nytt. Nikab-brukere finnes omtrent ikke i høyere utdanning. I 2014 anslo tenketanken Minotenk at det var mellom 50 og 100 kvinner i hele Norge som brukte heldekkende ansiktsplagg. Etter planen vil altså plagg som omtrent ikke brukes bli forbudt. Det er absurd.

Et forbud er ikke noe annet enn symbolpolitikk som vil ramme de ytterst få. I verste fall vil disse falle utenfor høyere utdanning – mens den store studentmassen ikke vil merke noen endring.

«På et universitet bør det få være opp til den enkelte å kle seg som man vil, tro på det man vil, og ytre det man vil»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

SiO styres av, betales for av og er til for studentene. Så hvorfor i alle dager får vi ikke vite hva de driver med?

Hva betaler vi for?

kommentar

Henrik Giæver, gravejournalist i Universitas

Takket være offentlighetsloven kunne Universitas i fjor avsløre at ansatte ved Universitetet i Oslo hadde blitt utsatt for rasisme i en årrekke. Hadde det samme skjedd i Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) ville det trolig aldri blitt løftet frem i lyset. Offentlighetsloven er like fantastisk som den er kjedelig å snakke om. Likevel er det et viktig tema.

Det kjedelige: Offentlighetsloven omfatter en rekke statlige organer. På lista finner vi blant annet alle offentlige utdanningsinstitusjoner, Kunnskapsdepartementet og Lånekassen. Om en organisasjon er underlagt offentlighetsloven har offentligheten krav på å søke om innsyn i alle dokumenter som behandles av organet. Altså har disse organene plikt til å vise oss hva de driver med, såfremt det ikke finnes en lovfestet grunn til å holde det hemmelig.

SiO er ikke blant disse organene. De skiller riktignok med en «offentlighetspolicy», men den er lite verdt i all den tid de egentlig ikke trenger en begrunnelse for å avslå et krav om innsyn.

Det fantastiske: Offentlighetsloven er gravejournalistens viktigste våpen. Dette er en krampaktig og banal påstand, men samtidig ganske så trefende. Loven gjorde for eksempel at Universitas kunne rette lys mot den lange behandlingstiden en student ble møtt med da vedkommende varslert om seksuell trakassering. Det var også takket være Offentlighetsloven at det overveldende

antallet klager på forelesere ble løftet frem i lyset, og debattert på Dagsnytt atten i fjor.

«SiO hadde hatt godt av å nyte større tillit fra sine kunder»

Offentlighetsloven gjør at man kan gå organisasjoner i sømmene, og er helt essensiell for å opprettholde tilliten til det offentlige. Når hovedstyret i SiO består av et flertall studenter, er det hårreisende at organisasjonen ikke er under-

lagt nevnte lov. Legger man til at det i høy grad er studentene som betaler for det hele, grenser det mot det absurde.

SiO er til for studentene. Man kan diskutere i hvilken grad de lykkes med å gjøre studenthverdagen enklere, men fasiten er nok at vi er tjent

Arkivaren

Historiske skråblikk, av
Nora Geard Nygaard

Professor-sveisen

«I forrige nummer av magasinet kunne du lese om temaet image. Men hvordan står det til med Blinderns mannlige professorer og deres image? Det forsøkte Universitas å finne ut i 2011, gjennom forskningsbasert analyse av deres frisyre. «Det er egentlig ingen frisyre, det bare vokser rett ut, grått og uten ynde», sier Raino Malnes. Nils Christian Stenseth skiller seg ut med sitt lange hvite hår og skjegg. Da han som student jobbet på et mormonsk universitet i Utah fikk han beskjed om at han ikke fikk hente lønna før han klippet seg: «Da sa jeg at jeg ville være uten lønn. Et sted går grensen». Jon Bing innrømmer sin store skrekk: «For meg er det like traumatisk å gå til frisøren som å gå til tannlegen». For Thomas Hylland Eriksen ble sveisen kilde til selvrefleksjon: «Jeg var en gang på fotballkamp, jeg kom rett fra jobb og de andre hadde på seg sånne fritidsjakker. Da var det en mann som sa 'Man ser jo at du er professor'. «Jeg sluttet med kam en gang på 60-tallet. Det begynte å gjøre litt vondt», forteller Dag Solstad. Grunnen til at han valgte å la håret leve sitt eget liv er mest preget av latskap, og for å slippe å se seg selv i speilet. Det er det verste han veit. «Jeg bruker sjampo. En gang på begynnelsen av 90-tallet prøvde en frisør å prakke på meg noe som heter 'balsam'. Men det brukte jeg aldri».

Universitas nr. 12, 6. april 2011

ILLUSTRASJON: ØVIND HOVLAND

med å ha en samskipnad som jobber for å gjøre nettopp dette. Det som imidlertid er problematisk er at organisasjonen kan velge selv hvilke deler av driften som er åpen for offentligheten, og hvilke ting som gjøres i skjul.

SiO styres av tillitsvalgte studenter, og disse studentene burde i så måte styre organisasjonen på et vis som er til studentenes beste. Det er ingen tvil om at studentene har best av å kunne vite hvordan organisasjonen styres, likevel har forslaget om å legge SiO under offentlighetsloven blitt avslått gjentatte ganger.

For jeg er på ingen måte den første som ytrer et ønske om kunne søke i postjournalene til SiO. I 2007

skrev Universitas om «kampen om offentlighetsloven». Den gangen hadde Velferdstinget kjempet for å få SiO underlagt offentlighetsloven siden 2001. I dag, 11 år senere, er vi ikke kommet noe lengre. Det paradoksale er at studentrepresentantene i SiOs hovedstyre er valgt fra Velferdstinget. Altså burde det være en smal sak å gjennomføre. Mon det.

Da daværende hovedstyreleder i SiO, Egil Heinert, ble konfrontert med Velferdstingets krav i 2007, svarte han at «Studentsamskipnaden i Oslo, som allerede jobber veldig hardt for studentene, har ikke godt av å få en slik reform lempet over seg». Der mener jeg Heinert tok feil.

Studentene er nemlig ikke de eneste som er tjent med mer åpenhet i SiO, også SiO hadde hatt godt av å nyte større tillit fra sine kunder.

Da leder for SiO Mat og drikke, Steffen Greff, tidligere i år uttalte at SiO hadde fått gode tilbakemeldinger om kantine sine, ba Universitas om å få tilsendt disse tilbakemeldingene. Vi ble møtt med et blankt nei. Meget mulig stemmer det at SiO nyter gode tilbakemeldinger fra kundene, spørsmålet er om man har tillit til at Greff snakker sant. Den tilliten hadde kommet lettere om SiO hadde vært underlagt offentlighetsloven.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Roar Blåsmo-Falnes

Bønn: – Vi kommer hit fordi de har mat her, ler de fire jentene. Katya, Dasha, Alexandra og Nastya er alle medlemmer av ungdomsgruppa i Pokrovskaya kirke i Vladivostok. De møtes hver fredag til en kopp te for å snakke om uka som har gått.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: [universitas_offisiell](https://instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.

På desken: Solveig Bua Løken,
Anna Torst Saatvedt, Aleksan-
der Naug, Kari Eiring

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

NYHET

Vil stoppe sprikende sensur

KARAKTERER: Regjeringen vil gi studenter som går ned to karakterer eller mer ny vurdering. Universitas avdekket i forrige utgave at mange studenter hopper opp eller ned to eller flere karakterer. Tilfellene har økt drastisk etter at blind klagesensur ble innført.

– Det har vært flere eksempler

hvor studenter som har klaget har gått opp eller ned med to karakterer. Vi mener et så stort sprik mellom sensuren og klagebehandling bør bety at studentene får en tredje vurdering for å komme frem til endelig karakter, sier forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø i en pressemelding.

Flere organisasjoner har r

Tre organisasjoner har mottatt varsler om seksuell trakassering og maktmisbruk på den private fagskolen Bårdar.

Varslinger

tekst Henrik Glæver
foto Eirik Bryhn Jacobsen

– Det er både studenter og ansatte som har opplevd seg trakassert, mobbet og føler seg trakkert på av ledelsen ved institusjonen, forteller Hans Ole Rian, forbundsleder i Musikernes fellesorganisasjon (MFO).

Organisasjonen han leder er et fagforbund for blant annet musikere og dansere. Tidligere i år mottok de, artistorganisasjonen GramArt og forbundet Norske Dansekunstnere, varsler fra studenter og ansatte på Bårdar.

Varslene dreide seg om seksuell trakassering, maktmisbruk og bekymring rundt økonomien fra skolen, og skal ifølge Rian ha kommet fra tidligere studenter og ansatte, rettet mot ledelsen på privatskolen.

Universitas har vært i kontakt med to andre organisasjoner som også har mottatt varsler. De bekrefter dette, men

vil ikke gi saken videre kommentar.

– Har ikke hørt noe

Rian opplyser at de har videreformidlet varslene til Arbeidstilsynet og Kunnskapsdepartementet. Universitas har vært i kontakt med begge, men ingen av de vil kommentere saken.

Universitas har imidlertid fått innsyn i en epost sendt til Kunnskapsdepartementet fra Hans Ole Rian. I eposten skriver Rian blant annet at organisasjonen har mottatt varsler om «trakassering og maktmisbruk» og at de «har sterke indikasjoner på at omfanget dess-

«Det har ikke fremkommet noen slike varsler eller antydninger om noe slikt»

Bengt E. Olsen, direktør på Bårdar Akademiet

verre er mye større enn de to konkrete varslene vi nå sitter med».

Av hensyn til varslene er Rian sparsom med detaljene, men karakteriserer innholdet som alvorlig.

– Problemet er jo at du kan bli utsatt for represalier hvis det blir

kjent at du har varslet om noe. Vi mener at det er alvorlige beskyldninger som kommer opp, men det må til syvende og sist Arbeidstilsynet og Kunnskapsdepartementet gå inn i og undersøke.

Har ikke blitt varslet

Universitas har også vært i kontakt med daglig leder på Bårdar, Freddy Haugan. Han oppgir at dette er det første han hører om saken.

– Det har ikke kommet inn noen varsler til oss. Ledelsen har hyppige møter med både studentene og de ansatte, og det har aldri kommet opp noe som helst der.

Direktør på Bårdar Akademiet, Bengt E. Olsen, forteller at skolen har etablert varslingskanaler og ikke har mottatt noen slike varsler.

Han forteller at lærere og ansatte har ukentlige møter, i tillegg til at rektor møter studentrådet annehver uke.

– Det har ikke fremkommet noen slike varsler eller antydninger om noe slikt.

Han forteller også at skolen har fått svært gode tilbakemeldinger i studentundersøkelser.

– Bårdar tar naturlig nok en slik påstand svært alvorlig. Og til tross for at hverken ledelse eller skolens representanter for fagforening og andre instanser i organisasjonen kjenner til slike hendelser, vil dette følges opp for å forstå hva en slik påstand skyldes, sier Olsen.

universitas@universitas.no

Bårdar Akademiet

Privat fagskole som tilbyr undervisning i dans og musikkteater

- Startet opp i 1995
- Har avdelinger i Oslo, Bergen og Tvedestrand
- Heleies av Hilde Olsen Haugan og John Freddy Haugan

Kilder: baardar.no, wikipedia.no

Skolen ikke varslet: Daglig leder på Bårdar, Freddy Haugan, opplyser at det ikke har blitt varslet til skolen, verken gjennom møter eller gjennom etablerte varslingskanaler.

Sendt videre: Hans Ole Rian, forbundsleder i Musikernes fellesorganisasjon, forteller at organisasj

Oktoberfest på Neuf legges ned

FEST: Det er salgssjef ved Chateau Neuf, André Titland, som formidler nyheten overfor Universitas. Han forklarer beslutningen med at Chateau Neuf nå velger å bruke ressursene sine på noe annet.

– Oktoberfest har et enormt ressursbruk i form av arbeidskraft og penger, samtidig som vi har inntrykk av at

festen ikke er så viktig for studentene. Derfor har vi valgt å frigjøre de ressursene, sier Titland til Universitas.

Oktoberfest har blitt arrangert på Chateau Neuf hvert år siden 2001, og i sin nåværende form siden 2006. Feiringen var svært populær, og ble i 2016 titulert som «Norges største Oktoberfest» av Chateau Neuf selv.

Renten stiger

STUDIELÅN: For mange studenter virker tilbakebetalingen av studielån som en fjern, men skummel tanke. Nå blir tanken enda skumlere. Fra 1. mai stiger renten på studielånet. Det skriver NTB. Den flytende renten vil da være på 2,159 prosent.

Fastrentene blir høyere enn den

flytende renten. Renten vil være 2,315 prosent for tre års bindings-tid, 2,677 prosent for fem år og 3,144 prosent for ti år.

De som ønsker å binde renten til dette nivået må gjøre det mellom 10. og 17 april.

mottatt varsler om Bårdar

onen har mottatt varsler fra både studenter og ansatte ved Bårdar. Varslene er videreformidlet til Arbeidstilsynet og Kunnskapsdepartementet.

– Du føler deg ikke velkommen

Stian Hoff Berg elsker studiet ved Høyskolen Kristiania, men ville aldri anbefalt skolen til andre funksjonshemmede.

Tilrettelegging

tekst Ola Vatn
foto Ingrid N. Ekeberg

Stian Hoff Berg går siste semester på markedsføring og merkevareledelse ved den private Høyskolen Kristiania (HK) i Oslo. Han har cerebral parese, som er en samlebetegnelse på forstyrrelser i muskelfunksjoner. Berg veksler mellom å bruke rullestol og krykker, men som følge av fasilitetene på HKs lokaler i Oslo sentrum, som heislif-ter i stedet for ramper, har han sett seg nødt til å bruke krykker for å komme seg rundt på bygget. Berg må videre ofte ha hjelp til å åpne dører, da det mangler automatiske åpnere, og han mener handikap-toalettene ligger for upraktisk til.

– Jeg tror ingen med funksjonshemninger som kommer hit på åpen dag får lyst til å gå her, sier Berg.

For dårlig standard

Berg forteller at han både faglig og sosialt stortrives på høyskolen, men at han føler seg skremt over hvordan skolen som profilerer seg som annerledes og inkluderende, tilsynelatende ikke har prioritert funksjonshemmede studenter.

– Dette blir kanskje å kaste en brannfakkell, men det er få funksjonshemmede som velger privatskole uansett. Her virker det litt som de har tenkt: Hvis det dukker opp noen, så fikser vi det da, sier Berg.

For Berg ville det å møte en høyere standard av tilrettelegging og mer initiativ fra skolen selv, betydde mye.

– Jeg etterspør følelsen av å føle meg velkommen som student med spesielle behov. Det hadde ikke trengt å bli vektlagt i særlig grad, men bare det at noen hadde spurt meg hva jeg trengte. Det er ikke så mye som skal til.

– Vi oppgraderer fortløpende

Rune Laberg, som er eiendoms- og innkjøps-sjef ved HK, påpeker at alle byggene de anvender er godkjent av Plan- og Bygningsetaten, og at dette også gjelder for bevegelsehemmede. Laberg forteller at det nylig er kommet på plass utvendige ramper, men at disse ikke benyttes innendørs på grunn av plassmangel. For en tid tilbake ble det satt inn flere automatiske åpnere etter ønske fra en student.

– Hvorfor setter dere ikke inn automatiske døråpnere overalt med en gang?

– Ikke alle dører kan ha automatiske døråpnere, og løsningene er ikke så driftssikre. Men, ved områder hvor det er nye behov, vil vi montere flere automatiske døråp-

Vanskelig hverdag: Stian Hoff Berg etterspør følelsen av å føle seg velkommen som student med spesielle behov ved Høyskolen Kristiania.

ner, sier Laberg.

Ettersom bygget i Kirkegata ble modernisert i 2005, holder

«De med ansvar må sørge for at bygget er tilgjengelig for alle. Ikke spørre: 'Hvilken dør vil du gjennom?'»

Arne Lein, Norsk Handikappforbund

det også standarder satt for tilrettelegging det året. Laberg viser forståelse for at bygget kan være krevende å bevege seg i, men at de etterstreber å tilpasse bygget for bevegelsehemmede på best mulig måte, og at dette medfører å gjøre oppgraderinger fortløpende.

– Hva tenker du om at Berg ikke ville anbefalt andre handikappede studenter Høyskolen Kristiania?

– Det er selvfølgelig trist å høre. Nå kjenner jeg ikke den studenten du snakker om, han er selvfølgelig hjertelig velkommen til meg for å snakke om sine behov og sine erfaringer med oss på dette området.

– Passiv holdning

Arne Lein, forbundsleder i Norsk Handikappforbund, trekker frem at funksjonshemmede studenter vanligvis bruker lengre tid på studiene, gitt sine ekstra utfordringer i studiehverdagen med assistanse, tilrettelagte læremidler, transport, og hybler som må være store nok.

– De har en del ekstra utgifter som kompenseres i mindre grad nå enn før, så det er dyrt å være funksjonshemmet student. Det blir én prosent her og én prosent der, men når det legges sammen er det klart den prosenten blir ganske stor.

Lein synes HK er for tilbake-

lente overfor funksjonshemmede studenter, når ansvaret faller på dem for å varsle om ting som ikke fungerer.

– Det er den som driver aktiviteten som har ansvar for å legge til rette, sier han og legger til:

– De skal selvfølgelig få gode råd underveis, men her er et godt råd til dem: Få på plass automatiske døråpnere. Å spørre hvilken dør som er stengt, for så komme løpende etter, høres ut som en svært passiv holdning. De med ansvar må sørge for at bygget er tilgjengelig for alle, og ikke spørre: «Hvilken dør vil du gå igjennom?».

universitas@universitas.no

ÉN TIMES FOREDRAG MED WARAS: Prislapp 12 500 kroner

Noe av det siste Tor Mikkell Wara gjorde før han ble justisminister var å holde et foredrag for Lånekassen. Timeprisen var skyhøy.

ARKIVFOTO: FIRST HOUSE

Kommunikasjon

tekst Mads Randen

Etter noen turbulente uker, gikk Sylvi Listhaug i slutten av mars av som justisminister, og Erna Solberg måtte ut på jakt for å finne en som kunne ta hennes plass.

Den 4. april hadde avgjørelsen falt. Tor Mikkell Wara returnerte fra PR-bransjen, og ble Norges nye justisminister. Som følge av dette har hans tidligere arbeidsgiver, First House, publisert deler av Waras kundelister. Der kommer det frem at Lånekassen er blant de siste som har benyttet seg av den nåværende justisministerens tjenester.

– Verdt pengene

Den 6. mars arrangerte Lånekassen en fagdag for sine ansatte. Wara var leid inn for å snakke om «politiske prosesser på Stortinget».

– Tema for dagen var å få bedre innsikt i politiske prosesser som et ledd i at Lånekassen har et strategisk mål om å

«styrke vår rolle som en aktiv og kunnskapsrik samfunnsaktør», blant annet ved å gi økt faglig merverdi til Kunnskapsdepartementet, sier kommunikasjonsdirektør i Lånekassen, Solbjørg Sørensen, til Universitas.

Totalt betalte Lånekassen 12 500 kroner for foredraget som varte i én time.

– Er det ikke dette i overkant mye å betale for et times foredrag?

– Det er vanlig at dyktige foredragsholdere tar seg betalt for sine foredrag.

– Var timen med Wara verdt pengene?

– Vi har fått gode tilbakemeldinger fra de ansatte om at foredraget var lærerikt, interessant og nyttig, så vi mener at Wara sitt innlegg var verdt pengene.

Vanlig pris

Sørensen mener at det er nødvendig for Lånekassen har å hyre inn eksterne foredragsholdere for å «sikre gode, moderne løsninger, og engasjerte og oppdaterte medarbeidere».

– Ved å invitere eksterne foredragsholdere til Lånekassen er det mange av våre medarbei-

dere som får nytte av foredragene. Alternativkostnaden vil ofte være at få fra Lånekassen deltar på andres arrangementer og med foredrag som er mindre tilpasset Lånekassens behov, sier hun.

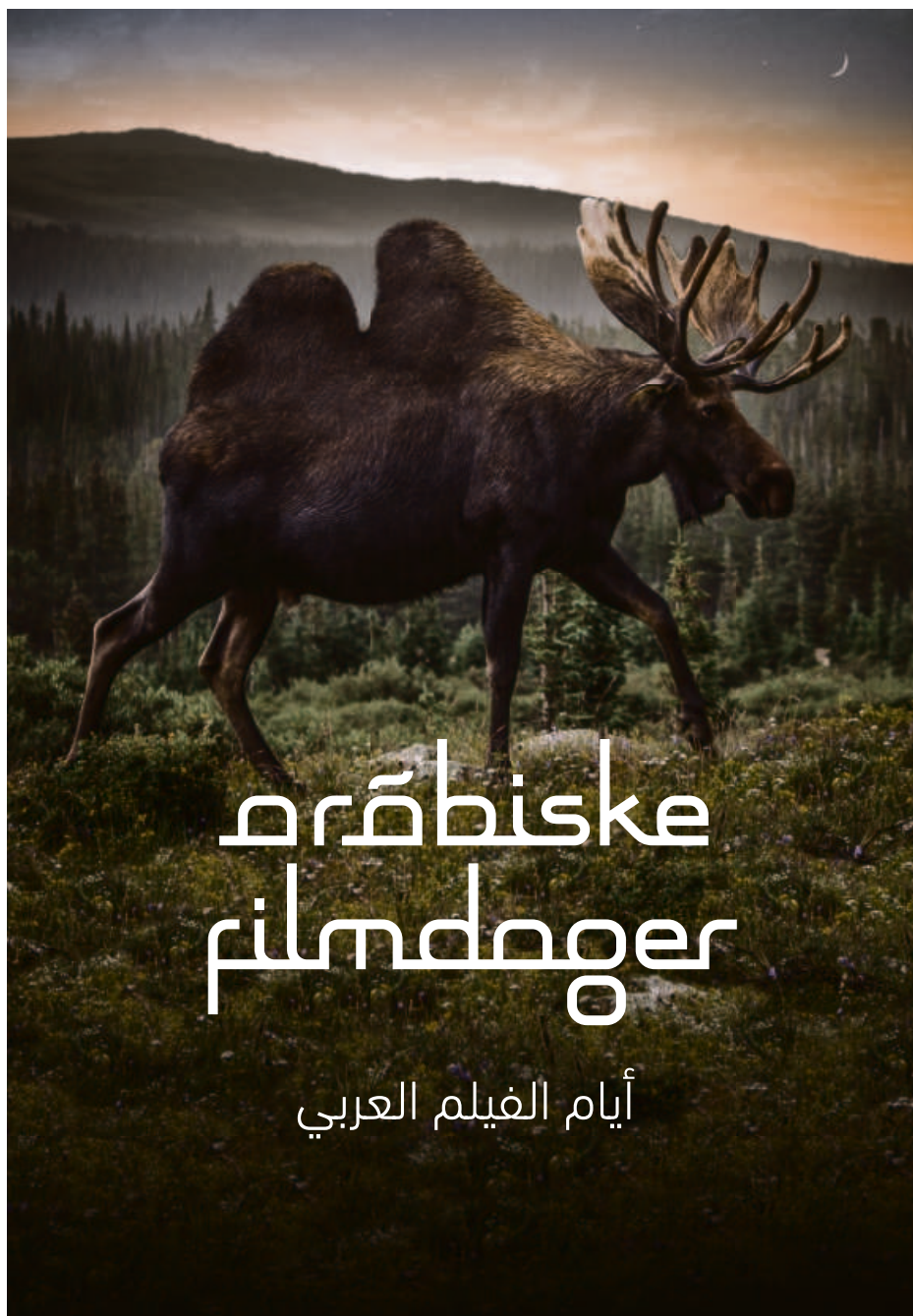
Per Høiby, administrerende direktør i First House, forteller at prisen på foredraget er innenfor det normale for dem, og understreker at prisen også inkluderer forberedelser.

– Hva er det dere kan tilby som er så verdifullt?

– I First House har vi rådgivere med bakgrunn fra topposisjoner i næringsliv, finans, politikk og media. Rådgiverne i First House har stått i stormen og lært av det. Erfaringen kommer kundene til gode når de ønsker å bli sett, hørt og forstått for å nå sine mål.

Universitas har vært i kontakt med Tor Mikkell Wara gjennom justisdepartementet. Ministeren hadde ikke anledning til å kommentere oppdraget.

universitas@universitas.no

VIKA KINO • OSLO • ARABISKEFILMDAGER.NO

19.-22. APRIL 2018

SE DE BESTE FILMENE FRA VERDENS MEST AKTUELLE OMRÅDE

Fire dager med en god blanding av komedier og drama, fengslende dokumentarer, engasjerende debatter, spennende gjester og fest.

STUDENTTILBUD 370,- (Ord. pris 540,-)

Festivalpasset kjøpes på Vika kino og studentbevis må fremvises. Programmet ser du på www.arabiskefilmdager.no

Hvorfor bør akkurat DU bli Norges mektigste student?

Den 20. april velger Norsk studentorganisasjon sin nye leder. Dette er kandidatene og deres hjertesaker.

Studentpolitikk

tekst Jantra Hollum

Kai Steffen Østensen (23)

Hjemby: Farsund i Vest-Agder

Studert: Samfunnsplanlegging og kommunikasjon med bredde i likestilling ved Universitetet i Agder

Nåværende posisjon: Sentralstyremedlem i NSO og leder for Studentorganisasjonen i Agder

I tillegg til studentpolitikken har Kai Steffen Østensen partipolitisk erfaring som folkevalgt i både hjemkommune og i fylkestinget i Vest-Agder for Arbeiderpartiet. Han er også vara ved Stortinget.

– Jeg har vært åpen om min politiske tilknytning, og dersom jeg blir leder i NSO vil jeg stilne medlemskapet i partiet og ta permisjon i alle mine folkevalgte verv, forteller Østensen.

Han sier han har med seg verdiene organisasjonen står for, og forteller at han er vant med media. Dette gjør han egnet som en tydelig studentleder, mener Østensen.

Det er særlig tre saker Østensen vil løfte frem i sin valgkamp. Det første er at student-Norge skal inkluderes i samfunnsdebatten om temaer som angår dem. Det andre handler om å forebygge frafallet i høyere utdanning, som han vektlegger koster mye for den enkelte, men også storsamfunnet. Den siste er å sikre at de nasjonale tiltakene som får gjennomslag også blir iverksatt lokalt.

– Vi må gjøre politikken relevant, så studentene opplever at det er en organisasjon der ute som bryr seg om sakene som er viktige for dem, forteller Østensen.

– Hva skiller deg fra de andre kandidatene?

– Det er min brede og lange politiske erfaring, og min forståelse for politiske prosesser både fra interesse- og partipolitikken.

FOTO: HALLGEIR OFTEDAL

FOTO: CAMILLA ALEXANDRA LIE

Ida Austgulen (27)

Hjemby: Bergen

Studert: Grunnskolelærerutdanning med hovedvekt på språk og samfunnsfag ved Høgskolen i Bergen.

Nåværende posisjon: Fag- og læringsmiljøpolitisk ansvarlig i arbeidsutvalget til NSO

Ida Austgulen forklarer at hun stiller til valg fordi hun mener høyere utdanning er samfunnets viktigste investering.

– Jeg har en visjon om at alle skal ha tilgang på en trygg studiehverdag av høy kvalitet, som skal gjelde alt fra studentøkonomi til studentbolig. Mange studenter er i lange ventekøer for å få tilgang på studentbolig, og 31 prosent av studentene tar opp forbrukslån for å ha råd til basalutgifter som helseutgifter, mat og husleie. Sånn kan vi ikke ha det.

Austgulen vektlegger at hun nå er i en posisjon som gjør at hun får oppleve organisasjonen fra innsiden, og at hun vet hvilke strenger hun skal trekke i for å få til endringer.

Hun er enig i mye av kritikken NSO har fått:

– Vi sliter med å synliggjøre oss ovenfor studentene. Det har kanskje etablert seg en forestilling om at NSO er kontoret i Holbergs gate 1, og det er helt feil. NSO er sammensetningen av hele studentbevegelsen.

Engasjement er synlig, mener Austgulen. Ved å ta opp lokale saker og sette de på dagsorden, skal studentene føle mer eierskap til sakene som organisasjonen jobber med.

– Hva skiller deg fra de andre kandidatene?

– At jeg har bred og lang erfaring fra mange ulike deler av studentpolitikken, som vil gjøre meg til en god medspiller for mine kollegaer.

Bredde fra student- og partipolitikken

FOTO: ALF ANDREAS GRØNLI SIMONSEN

Marte Øien (27)

Hjemby: Ålesund

Studert: Statsvitenskap ved NTNU i Trondheim

Nåværende posisjon: Sentralstyremedlem i NSO

Marte Øien har mye partipolitisk erfaring, men ønsker ikke å gå ut med hvilket parti hun tilhører.

– Jeg trakk meg ut av partipolitikken da jeg begynte å engasjere meg i studentpolitikken. Dette mener jeg er en fordel fordi det er viktig å være partipolitisk nøytral når man er leder for NSO, sier hun.

Øien stiller til valg fordi hun mener det er givende å få jobbe med studentpolitikk.

– Da jeg gikk av som leder i Studenttinget i desember, så kjente jeg at jeg fortsatt har mye mer jeg vil gjøre i studentpolitikken, forteller hun.

En av de viktigste arbeidsoppgavene for NSO det neste året er, ifølge Øien, å arbeide mer målrettet og strategisk i organisasjonens kommunikasjon og markedsføring.

– NSO får stadig vekk kritikk for ikke å være synlige nok blant studentmassen, og jeg tror det handler mye om hvordan vi formidler politikken retorisk. For eksempel mener jeg vi må kommunisere annerledes når vi snakker til studentmassen enn når vi driver lobbyvirksomhet opp mot stortingsrepresentanter.

Øien ønsker videre å forkorte tiden mellom et vedtak i Stortinget og implementering i sektoren mest mulig.

– Det holder ikke at endringen først merkes av studentene flere år etterpå, sier hun.

Hun vektlegger viktigheten av å jobbe i et team.

– En styrke for min del er at jeg både har vært nestleder og leder lokalt, og vet hvordan man skal samarbeide.

– Hva skiller deg fra de andre kandidatene?

– Det er at jeg har bredde og kunnskap både fra studentpolitikken og partipolitikken.

Håkon Randgaard Mikalsen (26)

Hjemby: Hamar

Studert: Midtøsten historie og sammenlignende politikk ved Universitetet i Bergen (UiB)

Nåværende posisjon: Leder av studentparlamentet UiB, sentralstyremedlem i NSO og Aurora student council

Håkon Randgaard Mikalsen har politisk erfaring fra tverrpolitiske og studentorganisasjoner. I 2015 satt han som leder for studentersamfunnet i Bergen.

– Jeg var med å sette i gang studentenes bidrag til akademisk dugnad for flyktninger. Vi opprettet et konsept som het 'Hello', som var en møteplass for unge flyktninger og norske studenter for en prat i uformell setting, forteller han. Prosjektet ble trukket frem av Erna Solberg som et kroneksempel på hverdagsintegrasjon.

Mikalsen mener NSO har den beste muligheten til å påvirke studentenes framtid, og det ønsker han å være en del av.

– Jeg brenner for at vår generasjon skal få de samme mulighetene som våre foreldre fikk. Som økonomien har utviklet seg har utdanning blitt mindre tilgjengelig for folk. Hvis vi skulle holdt tritt med studiestøtten våre foreldre fikk, måtte vi ha fått 35.000 mer i året. For de fleste tilsvarer det et halvt års husleie eller mer. Det har stor betydning for hvordan du klarer deg med tanke på grunnleggende utgifter.

– Hva skiller deg fra de andre kandidatene?

– Jeg har lang erfaring fra tverrpolitiske organisasjonene, hvor jeg har jobbet med mobilisering, engasjementsbygging og lobby.

Lang erfaring fra tverrpolitiske organisasjoner

FOTO: TORHIL SUNDE APELTHUN/STUDVEST

Østensen i egen klasse

Lørdag møttes lederkandidatene til årets første debatt. Forskjellene var store.

NSO

tekst Hans Christian Paulsen, politisk kommentator i Universitas og tidligere lederkandidat til NSO

Kai Steffen Østensen

Karakter: A

+ I særklasse best. Det går unna, og de andre blir parkert. Der de andre enten serverer innøvde floskler eller vingler, har han en nesten kirurgisk presisjon. Han er den eneste i panelet som politikere kommer til å grue seg til å møte i debatt. Han er først på når ordstyrer stiller spørsmål, og leverer nesten alltid gode svar. Han har en tydelig politisk visjon, og kommuniserer hvordan han vil jobbe for den.

– Snakket for lite om hvordan å få gjennomslag i den nasjonale politikken. Det ble vel mye snakk om medlemslag og kommuner, men magien skjer på Stortinget.

Ida Austgulen

Karakter: B

+ Ryddig og trygg, det merkes at hun har ett års erfaring fra NSOs arbeidsutvalg. Hun er den som har mest detaljkunnskap om sakene som diskuteres, som åpenbart er nyttig i lobbymøter med drevne politikere, politiske rådgivere og byråkrater.

– Hun faller litt av etter hvert. Hun er best i starten, på de temaene der hun er godt forberedt, og utover i debatten mister hun litt av den tryggheten. Hun har ikke så mange nye ideer, og virker litt satt i den eksisterende måten å gjøre ting på.

Marte Øien

Karakter: D

+ Viser at hun har god kjennskap til nåværende og tidligere saker. Hun er godt forberedt og tør å være uenig med de andre kandidatene og skaper skillelinjer i debatten. Fremstår sympatisk når hun deler æren for tidligere gjennomslag med andre.

– Argumentasjonen er mangelfull og vanskelig å følge. Det er derfor vanskelig å få tak i poengene hennes, og hun sliter når hun må gå utenfor manus eller blir utfordret. Det er ikke godt nok på Stortinget eller i nasjonal media. Oppbrukte slagord som «å samle organisasjonen» har gitt mange kryss for dem som spilte klisjébingo under debatten.

Håkon Randgaard Mikalsen

Karakter: D

+ En ideolog som snakker med store pennestrøk. Når det funker så funker det bra. Han begrunner motivasjonen sin for å stille med deilige «det er min beste mulighet til å påvirke vår generasjons framtid».

– Fremstår dårlig forberedt, og den ideologiske innpakningen følges ikke opp med konkrete argumenter. Tar omtrent ikke en eneste replikk gjennom debatten, og er ikke skikkelig påskrudd.

I forelesning med

Ensomt: Universitas utsendte er den eneste i forelesningssalen som har på nikab, og det blir godt lagt merke til. Flere studenter skal ha pekt og smilt i skjul.

Til høsten blir det forbudt med ansiktsdekkende hodeplagg i undervisningssituasjoner. Universitas gikk i en forelesning med nikab mens det fortsatt er lov.

Nikab-debatten

tekst Tharald Halvorsen
foto Alf Andreas Grønli Simensen

Klokken er kvart over tolv og Universitas-journalist Selma Joner trer inn i det store Auditorium 1, ved Universitetet i Oslo (UiO). Hun har gjort seg klar til en forelesning i statsvitenskap med Bernt Aardal. Hun går nedover de lange trappene for å finne en plass. Alt er som vanlig, utenom én ting – hun

har på seg nikab.

Det er få så lite brukte klesplagg som skaper så mye engasjement som nikaben. Etter mange år med debatt ser det ut til at motstanderne av plagget kan juble. Til tross for sterke advarsler fra studentbevegelsen vil regjeringen innføre et forbud mot ansiktsdekkende hodeplagg i undervisningssituasjoner.

Hvordan er det egentlig å være student med nikab? Så vidt Universitas kjenner til finnes det nesten ingen studenter som bruker plagget. Derfor måtte vi ta saken i egne hender.

Klump i magen

Idet Joner setter seg for å finne en plass, er det tydelig at de mange hundre medstudentene reagerer. Hun får lange blikk, og hun virker mutters alene der hun sitter på første rad.

Skillet mellom henne og de andre studentene er tydelig.

– Jeg klarte ikke å henge med i forelesningen i det hele tatt, sier vår reporter i etterkant.

Etter tre kvarter med intense blikk og oppmerksomhet fra flere av studentene i salen, sitter hun igjen med en stor klump i magen.

Spådde reaksjonene

Sosialantropolog og professor ved Sosialantropologisk institutt (UiO), Thomas Hylland Eriksen, spådde reaksjonene i auditoriet på forhånd ved å si at nikaben definitivt ville bli lagt merke til.

– Nikab er et marginalt fenomen i Norge, og mange i salen har neppe opplevd dette før, sa han til Universitas kvelden før selve handlingen.

Når det kom til hvilken påvirkning han trodde nikaben

ville ha på foreleseren og medstudentene, mente han at reaksjonene ville komme an på enkeltindividers bakgrunn og holdninger.

– En profesjonell foreleser vil late som ingenting, men mest sannsynlig bli ørlite grann satt ut. Medstudentene vil hviske litt til hverandre, og noen tar muligens mobilbilder til senere bruk i sosiale medier.

– Hva får man ut av å forby nikab?

– For noen muslimske jenter vil det være en lettelse, men for andre vil det innebære at de må holde seg inne-dørs. Generelt vil det

bli større oppmerksomhet rundt denne påkledningen. I stedet for å diskutere klimakrisen, fattigdom og katastrofen i Jemen, vil noe av debatten nå dreie seg om hvorvidt staten har noe med hvordan folk kler seg å gjøre.

Svært ubehagelig

Tilbake i forelesningssalen er atmosfæren svært annerledes enn vanlig. Man kan se studenter peke i skjul, mens de smiler til hverandre.

– Jeg følte meg skjult og tildekket, men samtidig så utrolig synlig. Det var akkurat som at jeg lyste opp i salen. Jeg mistet helt stemmen min, og endte opp med å hviske svarene til foreleseren for meg selv, sier Joner.

Gjennom økten klarer hun ikke å være aktivt med. Det er vanskelig å kommunisere etter som den eneste måten hun kunne vise uttrykk på var gjennom to smale åpninger for øynene.

– Hvordan tok foreleser og andre studenter deg i mot?

– Folk var høflige, men det var ikke vanskelig å legge merke til at folk smugtittet på meg og hvisket til hverandre. Men det så for så vidt ikke ut til at jeg plaget foreleser Bernt Aardal nevneverdig. Vi fikk aldri øyekontakt.

Aardal viste kun misnøye et

Visste du?

Tenketanken Minotenk anslo i 2014 at det var mellom 50 til 100 kvinner som brukte ansiktsdekkende plagg i Norge.
Kilde: NRK

nikab

lite sekund, da han stoppet forelesningen fordi han syntes at fotografen tok for mye oppmerksomhet. I etterkant sier Aardal at han velger å forholde seg til UiOs regelverk når det gjelder bruken av nikab. Universitas har ikke lyktes å oppnå ytterligere kontakt med han.

– Tatt på senga

Karoline Undheim og Mayuri Swaminathan, som begge studerer statsvitenskap ved UiO, var de heldige studentene som fikk sitteplasser rett ved siden av eksperimentet. De legger ikke skjul på at de ble en smule påvirket.

– Med en gang hun kom hit med nikaben, og skulle presse seg forbi oss for å finne seg en plass, ble vi litt tatt på senga, sier de i en pause.

De tror begge at foreleseren ble påvirket i noen grad, men de kunne heller ikke legge noe særlig merke til det etter-

som han ikke stirret så mye på henne. De er også uenige om at nikab burde bli forbudt i utdanningsinstitusjoner.

– Forbudet vil kanskje bare føre til at ting blir verre. Det vil være med på å provosere folk, forklarte de.

Håvard Lundkvist fikk også med seg eksperimentet da han satt lenger bak i auditoriet med noen studiekamerater.

– Hun fikk mange blikk og jeg tror folk syntes det var litt rart. Jeg har aldri sett en nikab på universitetet før, sier han.

– Hva tenker du om forbudet som trer i kraft fra høsten?

– Hvorfor skal vi forby noe som ikke er reelt problem, kun for å sette et standpunkt her i Norge. Jeg vil forstå at det kan være annerledes i seminarer og gruppeundervisninger hvor man har mer dialoger med hverandre. Ellers vil jeg si at nikab kun er en liten bagatell.

universitas@universitas.no

Reagerer: Linn Skyum skrev en bacheloroppgave om høyere utdanning. UiO lagde promofilm med oppgaven, hvor de klippet inn et bilde av afrikanske skolebarn.

Studenttopp føler seg misbrukt i UiO-reklame

Universitetet i Oslo (UiO) klippet inn fattige, afrikanske landsbybarn i en promofilm om høyere utdanning i Cape Town.

Studentpolitikk

tekst Kristoffer Solberg
foto Alf Andreas Grønli Simensen

– Dette er studenter ved universitetet i Cape Town, ikke skolebarn.

Linn Skyum, politikk og mediansvarlig i Velferdstinget i Oslo og Akershus, skrev bachelor i utviklingsstudier da hun ble kontaktet av Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi. De ville lage en promofilm for UiO der Skyum fortalte om bacheloroppgaven.

Skyum stilte opp, og fortalte om skolepenger til høyere utdanning i Cape Town i Sør-Afrika. Dette ble kryssklippet med bilder av små afrikanske skolebarn, ikke studenter.

– Misvisende

Filmskaperne ønsket i følge Skyum bilder av fattige landsbybarn. Da ba hun eksplisitt om at arbeidet hennes ikke skulle bli

fremstilt slik. Overraskelsen var derfor stor da Skyum ble gjort oppmerksom på videoen nå i vår.

– Føler du deg misbrukt?

– Det er skuffende når sånne ting skjer. Det er vanskelig å tro at det utelukkende er en misforståelse.

Skyum mener fremstillingen er misvisende overfor hennes bacheloroppgave, men også for utviklingsstudier generelt.

– Det er jo et fagområde det hersker mange misforståelser om, hvor mange tror at det kun handler om bistandsarbeid:

– Dette er respektløst ovenfor studentene jeg har skrevet om, sier hun.

– Vil du anbefale andre å være med i promofilmer?

– Det blir vanskelig å anbefale etter min opplevelse.

Burde tatt kontakt

Videoen av Skyum ble brukt som reklame for UiO i to uker, og hun fikk ikke vite om videoen før noen tilfeldigvis kom over den. Da Skyum kontaktet fakultetet og filmskaperne fikk hun en beklagelse. Filmen er nå trukket tilbake.

Tone Vold-Sarnes, underdirektør for fakultetsadministrasjonen ved det samfunnsvitenskapelige fakultetet, innrømmer

i ettertid at prosessen rundt filmen ikke har vært optimal. På spørsmål om hvorfor de har valgt å klippe inn et bilde som ikke er relevant, svarer hun:

– Vi la til dette bildet fordi vi mente det var et godt illustrasjonsbilde.

– Har dere bevisst gått mot studentens ønske?

– Vi ser i ettertid at vi burde ha kontaktet studenten for en gjennomgang av filmen før den ble lagt i sosiale medier.

Vold-Sarnes varslar at fakultetet nå går gjennom sine rutiner for å forhindre at noe lignende kommer til å skje igjen.

Filmatiske hensyn

Filmen ble ifølge Vold-Sarnes lagd som et samarbeid mellom Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi og selskapet Visuello.

Filmskaperen Oda Hveem i Visuello kjenner ikke til saken, men kaller den beklagelig.

– Vanligvis er det kommunikasjonsavdelingen ved fakultetet som står for kontakten med intervjuobjektene. Det har vært rutine at man har fått se filmen, men kanskje det har gått litt fort i svingene her.

universitas@universitas.no

DROPPET UT AV BI:

Arrangerer «stjerne»-konferanse

Marius Røed Wang (24) og Christoffer Omberg (25) droppet ut av BI for å arrangere konferanser med Alex Ferguson, Garry Kasparov og søsteren til Mark Zuckerberg.

Gründervirksomhet

tekst Mathea Reine-Nilsen
foto Eirik Bryhn Jacobsen

Tirsdag gikk Oslo Business Forum (OBF) av stabelen. Det summer av nettverksbygging fra forsamlingen med alt fra anerkjente direktører til håpefulle gründere. Bak arrangementet med navn som Facebook-gründeren Mark Zuckerbergs søster, Randi Zuckerberg, og sjakkstjernen Garry Kasparov på plakaten står Vestbyguttene og tidligere BI-studentene Marius Røed Wang og Christoffer Omberg.

– Vi hadde egentlig ikke noen gjennomtenkt idé eller plan eller noe som helst. Vi hadde bare en ambisjon om å få tak i store internasjonale navn. Og det munnet ut i at vi har bygget opp Oslo Business Forum over to år, sier Wang.

Konferansen fremstår som gjennomført og profesjonell, kanskje i større grad enn hva man skulle forvente fra et snaut to år gammelt initiativ fra to gutter i tjuåra.

– To unge, naive gründere

Det hele starter på Handelshøyskolen BI, hvor Wang og Omberg over en lengre periode forsøker å huke tak i store internasjonale foredragsholdere til en studentforening, men mislykkes gang på gang. Da de endelig får napp, er det ingen liten fisk som biter på. I januar 2016 får de tak i Sir Alex Ferguson, tidligere manager i Manchester United.

Når hverken studentforeningen eller BI utviser særlig interesse, setter Wang og Omberg studiene på pause og satser en halv million hver på det som skulle bli Oslo Business Forum.

– I løpet av den første uka hadde vi solgt to billetter og omsatt for 12 000 kroner. Da begynner vi å lure på om det her var så lurrt, sier Wang.

Tross motgang klarte guttene å fylle Konserthuset med omtrent 1000 mennesker.

– Var det et punkt dere vurderte å gå tilbake til studiene da?

Guttene ler og svarer unisont ja.

– Vi var jo ikke sikre på om vi skulle gå gjennom med det her, vi gikk jo klart med underskudd. Vi hadde ikke noen kjempestore planer for videre fremdrift, sier Omberg og fortsetter:

– Men jeg tror vi var ganske enige om at vi i hvert fall måtte kjøre på en gang til. Nå har vi bygd opp et merkenavn. Hvis vi stopper nå, så kan det være det akkurat er på vei til å ta av.

Nå har bedriften til de to unge og naive gründere vokst til 12 fulltidsansatte.

Learning by doing

Fredrik C. Paulshus Dehli (25) er inne i sitt siste semester av økonomi og forretningsjus ved BI, og startet i bedriften for tre uker siden. Han beskriver et ungt og spennende arbeidsmiljø hvor samtlige ansatte er i tjuåra.

– Det er mye guts, og mye motivasjon. Men det er også mye gjennomføringskapasitet, sier han. Delhi mener fordelene ved et ungt miljø er at man tør å tenke innovative tanker og ikke bare ta det tradisjonelle til nye høyder. Han ser også ulempene ved å ikke ha like mye arbeidstygnde som større, mer etablerte firmaer.

– Det må nok være at man ikke har like mye erfaring som ung. Men vi lærer fortsatt, sier Dehli. Både Omberg og Wang mener man har stort utbytte av all praksisen, tross usikkerheten.

– Når du ikke målene du setter deg her, så er det alvorlig. Så man lærer vanvittig mye mer av å gjøre ting i praksis, sier Wang.

Selv om Wang og Omberg anbefaler likesinnede å satse på gründertilværelsen, understreker de at det å starte opp og drive selv ikke bare er gøy, men krever hardt arbeid. Selv har de enda ikke fått igjen det de spyttet inn i oppstartsfasen.

– Hva gjør dere om suksessen tar slutt?

– Det er ikke noe alternativ. Og jeg tror ikke det kommer til å skje med det første, sier Wang.

Dersom det skulle skje, er guttene imidlertid sikre på at når de har gjort det én gang, vet de at de kan klare det igjen.

universitas@universitas.no

Usikker satsing: Marius Røed Wang og Christoffer Omberg innrømmer at det kunne friste å gå tilbake til studiene i oppstartsfasen. I dag er underskudd og usikkerhet byttet ut med en solid bedrift og 12 fulltidsansatte.

Studentens skattemelding

Tips og triks: Silje Sandmæl gir mange gode tips som kan håve inn et par kroner etter et brutalt skatteoppgjør.

Virker planene om syden i sommer fjerne etter å ha fått baksmell på skatten? Fortvil ikke. Dette er fradragene som kan hjelpe deg.

Skatt

tekst Mads Randen

Forrige onsdag ble skattemeldingen offentliggjort. For de som hadde betalt for mye skatt betyr dette nye tusenlapper inn på konto. For resten kan en baksmell ha stor innvirkning på en allerede sulteforet lommebok.

Alt håp er imidlertid ikke ute. Det finnes saftige fradrag du kan benytte deg av, men studenter, ifølge forbrukerøkonom i DNB Silje Sandmæl, altfor dårlige til å se disse mulighetene.

– Det er en skam at vi ikke forstår skattemeldingen vår. Og de som tjener på det er dessverre staten. Jeg tror det er langt flere som kunne fått igjen på skatten bare de hadde sjekket skattemeldingen sin bedre, sier hun til Universitas.

Dette fradragene du må vite om som student ifølge forbrukerøkonomen:

Boligsparing

Er du under 34 år og har en skattbar inntekt (cirka 75 000kr) kan du få redusert skatten gjennom sparing i BSU. Fyller du opp BSU-kontoen din med maksbeløpet, 25.000 kroner, får du 20 prosent skattefra-

drag. Det betyr at du vil få 5.000 kroner mindre i skatt.

Pendlerfradrag

Hvis du studerer et annet sted enn du bor og får en jobb på studiestedet, kan du ha rett på pendlerfradrag.

Et fiktivt eksempel er Kari på 20 år som studerer i Oslo. Til vanlig bor hun sammen foreldrene sine i Bergen. Kari tar seg en sommerjobb i Oslo hele juni og juli i tillegg til å besøke foreldrene sine i perioden, og regnes derfor som pendler. Som pendler kan du ha rett til fradrag på både kost, losji og reise.

Kostnader til utdanning

Kostnader til å oppnå en bestemt kompetanse eller grad, for eksempel grunnutdanning, videreutdanning, spesialisering eller lignende, får du i utgangspunktet ikke fradrag for.

Men, ifølge skatteetaten kan kostnader du har til å holde vedlike en utdanning, og/eller til å holde deg à jour med utviklingen i faget, være fradragsberettiget hvis du bruker utdanningen til å oppnå inntekt.

Da har du rett til fradrag for kostnader direkte knyttet til utdanningen. Eksempler på dette er undervisningsavgift, semesteravgift, eksamensavgift og skolebøker. Disse kostnadene inngår i post 3.2.1 for minstefradrag, dersom du velger minstefradrag i stedet for fradrag for faktiske kostnader som skal plasseres i post 3.2.2.

NB: Det er kun kostnader du har til å vedlike en utdanning, og/eller til å holde deg à jour med utviklingen i faget, være fradragsberettiget hvis du bruker utdanningen til å oppnå inntekt.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

BEMANNINGSBYRÅ

Manpower er din døråpner til arbeidsmarkedet.

Som Norges største bemanningsbyrå har vi både faste stillinger og oppdrag hos Norges ledende selskaper.

Se mulighetene på manpower.no

Vi ser frem til på hjelpe deg videre i din karriere.

DANS

Bårdar Danseinstitutt
Rosenkrantz gate 22
0160 Oslo

danskurs@baardar.no
Tlf:22 20 90 10
www.baardar.no

20% studentrabatt på alle kurs

Husk å ta med gyldig studentbevis!

Tilbudsguiden for studenter i Oslo

LEGE

20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Kosmetisk injeksjon

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

PSYKOLOG

Ta vare på din mentale helse!

Råd og veiledning fra kr 590

Finn ledige timer og bestill på:
www.oslopsykologklinikk.no

Noe du lurer på? Send oss en mail!
post@oslopsykologklinikk.no

Studenttilbud hos psykolog

Problemer med prokrastinering?

Psykologene hos Unicare hjelper deg med dine utfordringer i studenttilværelsen.

Studentpris kr 775,-

Bestill time via
Nett: www.unicare.no/psykolog
Tlf: 222 03 222
Mail: psykolog@unicare.no

SYKKEL

Book din service online - rask service på alle typer sykler.

Bike Fixx
Philip Pedersens vei 22
1366 Lysaker
info@bikefixx.no
Tlf: 22 51 55 17
www.bikefixx.no

Studentrabatt på sykkel og utstyrskjøp på Merida.no.

Kampanjekode UNIVERSITAS gir 15% rabatt og sykkel leveres ut fixx ferdig fra Bike Fixx.

Kampanjekoden varer ut april og gjelder alle varer som ikke allerede har nedsatt pris.

TANNLEGE

Ringnes Park Tannhelse
v/ Tannlegene Steinbakken og Dahl
Thorvald Meyersgate 4 A
0555 OSLO

post@rptannhelse.no
Tlf: 22381334 / 22040080
www.rptannhelse.no

Sentralt på Grünerløkka

10% studentrabatt på de fleste typer behandling.

Husk gyldig studentbevis!

Sandaker Tannlegevakt
Sandakerveien 67A
0477 Oslo

Tlf:22 15 20 00

www.sandakertannlegevakt.no

10% studentrabatt

Fokus på kvalitet og smertefri behandling til meget rimelig pris.

Garantert akutt time innen 2 timer

Grünerløkka Tannhelsecenter
Thorvald Meyers gate 33
0555 Oslo

lisa.orting@grunermail.no
Tlf: 22 35 77 92
www.grunerlokka-tannhelsecenter.no

600 kr for første undersøkelse (inkl. røntgen og enkel rens).

Fast 20 % studentrabatt på all tannbehandling.

TRENING

Friskis&Svettis Majorstuen
Sørkedalsveien 10A
0369 Oslo

oslo@friskissvettis.no
Tlf:22 83 94 40

www.friskissvettis.no/oslo

Tren for kr. 203,- pr mnd.
Vi har styrkerom, spinning og saltrening.
Gratis prøvetime.

Imperia Gym
Grefsenveien 9b
0482 OSLO

imperiangym@gmail.com
Telefon: 22 22 90 70
www.imperiangym.com

15 % studentrabatt

Få hjelp med din trening.
GRATIS OPPFØLGING av gode instruktører. Gratis prøvetime.

Gode lokale og nasjonale tilbud

Opera for dummmies

Jeg har aldri sunget opera i mitt liv. Dette skjedde da jeg tok opptaksprøven i klassisk utøvende sang ved Norges musikkhøgskole.

Opptak

tekst Johannes Fjeld
journalist, influencer,
operasanger,
dypt i gjeld

Jeg heter Johannes, og jeg er student ved Universitetet i Oslo (UiO). To år inn i studiet fikk jeg sjokkbekjeden. Enkeltemner i idéhistorie garanterer ikke jobb. Men som life coachen min Ma Anand Stina en gang sa til meg: Life starts at the end of your comfortzone, og som det barnet av #GenerasjonPrestasjon jeg er nektet jeg å la meg stanse. I en banebrytende reportasjeserie, som overhodet ikke ligner på et innslag fra Senkveld (eller C-kjendisspekket content marketing fra Politihøgskolen), skal jeg ta opptaksprøvene til landets mest prestisjetunge høyskoler, for å finne ut hva jeg skal bli når jeg blir stor. Først ute var linja klassisk utøvende sang – eller opera – ved Norges musikkhøgskole.

Dette fikk jeg vite på forhånd: Opptaksprøvene til bachelor-studiene foregår ved at kandidatene på forhånd forbereder én selvvalgt arie (fint ord for «operasang») og en selvvalgt sang av en nordisk komponist skrevet etter 1950. De kalles inn én etter én, fremfører musikkstykkene sine og går ut. Når alle kandidatene har fremført diskuterer sensorene seg i mellom, og resultatene annonseres senere samme kveld. Hvis du ser navnet ditt på tavla i lobbyen klokka 20:00 har du kommet inn. Hvis ikke – snallast.

Bratt læringskurve

Jeg tok fatt på valgprosessen ved å google «best arias», og valgte den jeg trodde ville være den mest overkommelige å lære seg (jeg tok feil). Jeg har aldri sunget opera i mitt liv, og brukte noen timer spredt utover to døgn på å lære meg teksten til La donna è

mobile fra Giuseppe Verdi's opera Rigoletto. Her opererer jeg med en veldig liberal definisjon av det refleksive verbet «å lære seg». Jeg «lærte meg» også teksten til Der Hölle Rache kocht in meinem Herzen, bedre kjent som «den veldig lyse sangen fra Tryllefløyten», fordi det fortonet seg som utrolig lettis i øyeblikket (hehe gutta jeg skal synge en veldig lys sang, allø).

Siden jeg ikke ante hva sensorene så etter i en «sang av en nordisk komponist skrevet etter 1950» valgte jeg Melodi Grand Prix-låta «Sangen om den flyvende Hollender» av Per Muller fra 1969.

Øvingsprosessen bød i første omgang på interessant smalltalk med menneskene jeg deler leilighet med. «Hvis dere hører noe nå er det bare jeg som øver på opera. Høres kanskje rart ut for dere, men for meg er det bare en helt vanlig søndag». Jeg gjorde også sangøvelser og fikk tips av Hedvig Haugerud, student ved Operaakademiet i København.

Visste du?

På Universitas.no kan du se hvordan opptaksprøven gikk, reaksjonene fra juryem og mye mer!

Akutte nerver

Nervene traff meg først selve dagen. Plutselig kom åpenbaringene på løpende bånd: 1) Jeg har ikke brukt i nærheten av nok tid på å lære meg sangene, 2) jeg kan ikke synge opera, 3) hva om dette ikke er like hysterisk lettis som jeg har sett for meg? Hele opplegget, som hittil hadde fortonet seg som rent *comedy gold*, virket plutselig mer som en dårlig Thomas og Harald-pastisj fra en av de

«Her opererer jeg med en veldig liberal definisjon av det refleksive verbet 'å lære seg'»

mindre bra Foss-revyene. Invaliderende selvbevissthet og en altoppslukende følelse av å være en sykt klein studentavisnissee tok over sentralnervesystemet mitt i det jeg stavret inn på Musikkhøgskolen. Jeg svettet i dressen og finskoene jeg hadde tatt på meg fordi jeg antok at det er sånn operasangere går kledd.

Etter en pinefull ventetid i den folksomme lobbyen ble jeg kalt inn i operaløvens hule, og før jeg visste ordet av det sto jeg foran tre av landets beste operasangere (antar jeg? De kan i hvert fall en del om opera), vel vitende om at jeg nå skulle gjøre noe jeg overhodet ikke kunne.

Og hvordan det gikk kan du jo klikke deg inn på universitas.no og finne ut, din cowboy ;)

universitas@universitas.no

Hjelp: Hedvig Haugerud, student ved Operaakademiet i København, ga meg nyttige tips og øvelser.

Angrer: Undertegnede opplever følelsen «angst».

Kons: Undertegnede i dyp konsentrasjon. Jeg ble født klar, og jeg holder meg klar. Derfor trenger jeg ikke å bli klar.

Finner indre ro: I stressende situasjoner praktiserer jeg alltid Mindfulness for å finne tilbake til roen og «get centered».

Universitas tar opptaksprøven

- Journalist Johannes Fjeld tar opptaksprøvene til ulike høyskoler i Oslo.
- Hensikten er å vise hvordan opptaksprøvene foregår, og hvordan de vurderes bak lukkede dører.

Vantro: En lettere skeptisk jurie sekunder før jeg tar dem med på en reise i musikkens verden.

Gir alt: Undertegnede midt i framføringen av La donna è mobile fra Giuseppe Verdis opera Rigoletto.

Blitt varm i trøya: Undertegnede living his best life.

debattredaktør: **Runa Fjellanger**
debatt@universitas.no 901 59 831
Frist: **søndag klokka 17**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Nei til hook, ja til taco

I fjor skrev Universitas om hookeforbudet mellom faddere og fadderbarn ved journalistikk-studiet ved Høyskolen i Oslo og Akershus, nå Oslomet. Nå har hookedebatten nådd Bergen, men forbud er ikke aktuelt, ifølge Studvest. Bergenserne velger heller tiltak som å bytte ut vors med taco.

– Vi vil ha flere arrangementer

hvor alkohol ikke er nødvendig. I våre fadder-manualer, så vil vi endre ordlyden på forslagene til hva fadderne kan arrangere. Et eksempel kan være at «vors» blir erstattet med «tacokveld», forteller fadderstyreleder for HF-fakultetet ved Universitetet i Bergen, Vilde Maria Bustetun Akselberg, til Studvest.

Det går et spøkelse gjennom kantina

«Når rike onkel Pengesekker Knut Solberg, administrerende direktør for Studentsamskipnaden i Trondheim, Gjøvik og Ålesund, skal kose seg på kvelden tar han seg et glass med Château Pétrus, mens han sakte synker ned i et badekar fylt med blodpengene fra Sit-kantinenes overskudd. Samtidig sitter det

studenter i muggbefengte og dårlig luftede lesesaler rundt om på NTNU og sulter», skriver Lars Nord Holmer i Under Dusken. Han mener det bør innføres kommunisme i studentkantinene pronto og at 54 kroner for et rundstykke med laks er «som tatt ut fra George Orwells dystopiske bok 1984».

Ukas sitat:

«På utestedene er det ofte laaang kø. Og det gidder man ikke. Så da må jeg tisse ute da»

Studenten Jenny Hasle Røyset til Studvest

Ukas tweets:

Curt Rice @curtrice

Jeg har lovet studenter ved #OsloMet at jeg tar en vakt på @SamfunnetBislet hvis jeg i dag bikker over 4000 likes på <http://Facebook.com/Curt.rice>. oslomet og jeg ser at de jobber med saken. Bare noen få til og så er dere i mål!

Velkommen til Curt Rice University

Mats Johansen Beldo @MatsBeldo

@oParelius hopper rett på kveldens viktigste spm til lederdebatt: Ananas på pizza, yay or nay #LMNSO #FMNSO og ja; det finnes en fasit her.. naaaaay

Sjefen sjøl stiller de viktige spørsmålene på formøte til landsmøtet i Norsk studentorganisasjon

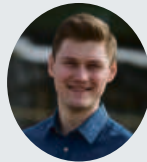
Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Vi gambler ikke med studentenes rettssikkerhet

Sensur

Mads Johansen Beldo, leder av Norsk studentorganisasjon (NSO)

Universitas tok i sist utgave til orde mot retten til blind klagesensur ved klage på vurdering. Med dette løftes en viktig debatt: Noen studenter opplever store forskjeller mellom førstegangssensur og klagesensur. Dette er en uholdbar situasjon, men blind klagesensur er ikke problemet.

Norsk studentorganisasjon (NSO) kjenner seg ikke igjen i at vi «gambler bort studentenes rettssikkerhet for å få gjennomslag». Retten til blind klagesensur er noe NSO ser på som viktig for å kvalitetssikre at du som student blir vurdert på dine faktiske faglige prestasjoner, ikke som en del av en skjønnsvurdering med utgangspunkt i tidligere sensur. Derfor mener vi det skal være sensorveiledning ved alle eksamener, og er glad for at dette nå er et forslag til lovendring.

I høst kunne vi lese i Universitets- og høyskolerådets karakterrappport fra 2016 at det er overraskende vanlig at sensorer er «snillere» på hjemmebane enn når de vurderer studenter fra andre institusjoner. Videre viser en rapport fra Senter for økonomiforskning (2013) at institusjoner med høye inntakskrav er strengere i sine vurderinger av studentenes faglige kvalifikasjoner. I dag kan altså hvor du studerer ha noe å si

for hvilken vurdering du får.

Dette mener vi er hovedutfordringen, nemlig hvordan man vurderer kompetanse ut fra hva som er forventet at studenter sitter igjen med etter endt utdanning. Dette kan ikke være opp til den enkelte sensor å vurdere. Vurdering av kompetanse skal ikke basere seg på skjønn, men på læringsutbyttebeskrivelser, sensorveiledninger og god vurderingskultur.

Konsekvensene av vedtaket om blind klagesensur har vært synlige, men å fjerne retten til blind klagesensur er feil medisin til det dagens system for vurdering lider av. Vi trenger tettere samarbeid på tvers av institusjoner for å få en felles forståelse av hva det er studentene skal vurderes på. Dette handler ikke bare om sensorveiledning, men en helhetlig tankegang om vurdering av kompetanse.

Store hopp i karaktergivningene ved klagesensur skal ikke forekomme. Dette er ikke, som Universitas skriver, først og fremst blodig urettferdig for studenter som skal ut i bransjer der gode karakterer betyr alt. Det er blodig urettferdig fordi at det synliggjør at man i noen tilfeller i dag ikke vurderes på lik linje for like prestasjoner.

Blind klagesensur er et ledd i arbeidet mot vurdering av faglig nivå uavhengig av hvor du studerer. Kompetanse er viktig, og derfor er det også viktig at vurdering av kompetanse foregår likt.

«I dag kan altså hvor du studerer ha noe å si for hvilken vurdering du får»

Legg ned Studentparlamentet!

Studentpolitikk

Johan N. Hertzberg, jusstudent og førstekandidat for Fremskrittlisten

Universitetet i Oslo (UiO) og studentene skal ikke finansiere synsing. 20.03.18 skrev Eirik Brånen og Daniel Vernegg at studentparlamentet skal erstattes med noe de kaller studentsovjeter. Det er gledelig å se at flere vil legge ned det største synseforumet på UiO. Løsningen er imidlertid ikke å se til Sovjet, men til Fremskrittlisten.

La én ting være klart. Ideen bak studentparlamentene rundt omkring på universitetene og høyskolene var isolert sett gode. Studenter skal ha et forum for studentdeltagelse- og medvirkning. Problemet er imidlertid at dagens studentparlament i alle praktiske betydninger har vist seg å være totalt defekt.

Det fremste tegnet er at den totale oppslutningen konstant og kontinuerlig har ligget godt under 20 prosent. Studentparlamentet og de øvrige listene har konstant og kontinuerlig mislykket i å engasjere studentene.

«Møtet 05.03.17 ble avsluttet med «Hvor er kaka?»»

Grunnen er enkel: Studentparlamentet ved UiO er et rådgivende organ. «Vedtakene» som fattes – med tilhørende debatter – minner mer om en parodi enn et fora for seriøse studentsaker. På møtet 15.09.17 ble det uttalt at det er «uheldig at det ikke har blitt ført kjønnsbalanse i debatten», og møtet 05.03.17 ble avsluttet med «Hvor er kaka?».

Mer sjokkerende er at over halvparten av budsjettet til studentparlamentet går til lønninger til studenter som sitter i Arbeidsutvalget (AU). Her tjener de opp mot 25.000 kroner i måneden på å behandle overnevnte saker. Er det riktig at en elite på toppen skal tjene penger på synsing, mens vanlige studenter ikke får endene til å møtes? Fremskrittlisten mener nei.

En bedre løsning er at hvert fakultet oppnevner studentrepresentanter som møter i UiO sine styrever, gjerne gjennom direktevalg. Slik har UiO og studentene representanter som faktisk har formell makt, uten å ha et synsorgan med millionutgifter i lønninger.

Studentparlamentet er mislykket forsøk på studentpåvirkning. Vi er enige at det er på tide å gi makten tilbake til studentene. Derfor bør man stemme Fremskrittlisten.

Oseid, du glemte en ting

Studentpolitikk

Kai Steffen Østensen, leder for Studentorganisasjonen i Agder (STA) og lederkandidat i Norsk studentorganisasjon (NSO)

Først må jeg si takk for at du har stalket meg, det er alltid hyggelig å vite at noen får med seg det som skjer. Men jeg tror du glemte en ting i farta. Det kan i hvert fall virke slik.

Interessepolitikk er mye, men i mitt hode handler det om å kommentere partipolitikken som skapes, og utfordre med nye ideer som ikke enda er løftet frem.

Når det er utgangspunktet nytter det ikke å slikke ryggen til partifolka på Stortinget eller i regjering kun for å skaffe seg goodwill. Hvorfor? Fordi politikk er beinhardt arbeid.

Ingen av mine foreldre har høyere utdanning. Jeg har en lillebror som er folkevalgt for Frp. Og jeg kommer fra delen i Vest-Agder som har dårligst levekår. Ja,

utgangspunktet er ille vil flere i akademia mene. Mitt svar til dette er nei. Med min bakgrunn har jeg perspektiver mange studentpolitikere ikke har. Perspektiver som gjør at vi må passe på at nettopp studentpolitikken ikke gror seg fast i meritteringsordninger og studentaktive læringsformer.

Slapp av – jeg er ikke uenig i at disse sakene er viktige. Jeg kjenner godt til hvor det studentpolitiske miljøet ligger og hvorfor sakene settes på dagsorden. Det handler om å gjøre studiehverdagen enklere for flere og mer innbydende for de fleste. Målet er ikke alltid å engasjere alle som går inn hoveddøra på campus.

Man kan vanskelig dra alle under en kam – men tendensen er ofte lik. Det er få som stemmer på oss, men mange som trenger hjelp når systemene ikke er på stell. Og det er derfor jeg i Khrono tok til ordet for en diskusjon om hva studentpolitikk egentlig

«Med min bakgrunn har jeg perspektiver mange studentpolitikere ikke har»

er. En av mine motkandidater, som du kalte nøytral, beskrev utspillet som (student) politikk. Vel, argumentasjonen gav meg ingen klare svar på hva hvilke debatter vi egentlig skulle ta. Bortsett fra den årelange kampen om studentkravet, som så vidt meg bekjent ikke er endret.

Han skrev selv i motsvaret sitt at studentpolitikk handler om vår egen generasjons mulighet til å lykkes. Jeg er enig. Og for å lykkes må vi snakke om mer enn det som skjer på campus.

Dagens næringsminister

sa i sitt forrige virke under KDs beredskapskonferanse at akademia er bygd på verdier. Og det er nettopp disse verdiene vi hver dag kjemper for. Både i Norge når vi sier nei takk til angiverkulturen britiske studenter er påtvunget, men også internasjonalt når vi støtter studenter som rammes av skoleskyting i USA.

Det betyr ikke at vi trenger å kjeft, som Oseid lanserer som en av sine tre hovedløs-

ninger. Derimot må vi sette dagsorden på en annen måte enn hva vi gjør i dag. Og mer enn vi gjør i dag.

Selv mener jeg vi skal ta lederposisjon i debatten om hvilket arbeidsliv og arbeidsplasser vi vil ha. Det er tross alt studentene som utdannes til å ta over de gråhåredeste plasser. Jeg vil nødig tvinge medstudenter ut i et arbeidsmarked hvor første oppgave blir å omskolere seg. Frafallstatistikene er høye i utgangspunktet, tallet skal ikke øke.

Det er naturlig for meg at vi stiller krav til regjeringen og stortinget for å få svar på hva som kommer etter studiene, likeså hva vi kan forvente i studiene.

Så slapp av, Oseid. Usynlighetsstrategien la jeg igjen da jeg kom ut av skapet. Ermene er bretta opp og jeg er klar for å kjøre på med min politiske bakgrunn fra både partipolitikken og studentpolitikken om landsmøtet vil det. Og jeg vil gjøre det sammen med studentlederne i hele landet. Vi skal fargelegge det politiske miljøet og ikke en eneste fargeblyant skal ligge ubrukt igjen. For det handler om fremtida. Det handler om oss.

Ta en øl med oss, Høgberg!

AKRIFOTO: ERLIND DALHAUS DAHE

Studiemiljø

Aslak Nikolai Midtgaard, student

I det siste har vi sett flere tilfeller av kritikk mot studentmassen, av etablerte og respekterte professorer. Støvet etter Høgberg-saken hadde akkurat lagt seg, da Aftenposten 23. mars publiserte en kronikk av Torbjørn Knutsen og Bernt Hagtvat.

Høgberg, Knutsen og Hagtvat har alle til felles at de mener dagens studenter er late, forventer å bli underholdt, og ikke lenger er opptatt av å tilegne seg kunnskap. Hagtvat og Knutsen legger til grunn at studenter flest har «svak intellektuell nysgjerrighet» – dem om det.

Særlig påfallende er det jo selsagt at dagens professorer jevnt over viser så mye interesse for studentene; engasjementet deres for oss er glødende. Høgberg ber oss diskutere fag over en øl. Vel, så ta en øl med oss – la oss diskutere.

De fleste studentene ser opp til professorene, og diskuterer gjerne fag med dem, dersom de inviterer til det – dette er bare ett av flere grep som kan være med på å skape et større engasjement for kunnskapen de etterlyser.

Poenget mitt med dette er ikke å henge ut enkeltpersoner, og jeg tror de som er nevnt ovenfor er i stand til å skille sak fra person. Det jeg ønsker å ta tak i er ikke debatten om kvaliteten på studier,

«Så ta en øl med oss – la oss diskutere»

eller engasjementet til enkeltstudenten. Det jeg ønsker å ta tak i er forum for debatten – for denne debatten tar vi gjerne.

At forum for dette til nå har vært preget av leserinnlegg, kronikker, eller facebookposter, er uproduktivt, og gjør debatten utilgjengelig for studentene.

Vi er, som dere, også opptatt kvaliteten på studiene. Hagtvat og Knutsen har helt rett i at vi i stadig større grad kommer til å møte konkurranse fra inn- og utland i arbeidsmarkedet, så det å kunne være med å styrke egen konkurransekraft bør være i alle studenters interesse.

Studentmassen ved juridisk fakultet mobiliserte og arrangerte en debatt mel-

lom studentene og fakultetet i etterkant av Høgberg-saken. Mitt inntrykk er både studenter og ansatte så på dette som et positivt tiltak. Det kan imidlertid virke som om det er på tide å løfte debatten et hakk, at denne ikke bare blir tatt ved de enkelte fakultetene, men i et større – egnet – forum.

For det er dette som er hele poenget med innlegget; et ønske om at vi i lys av dette kan skape et forum for diskusjon. Der professorer, UH-ansatte generelt, og helt vanlige studenter, kan møtes ansikt til ansikt, for å kartlegge hvilke utfordringer vi står overfor, og sammen finne ut av hvordan vi på best mulig måte skal imøtegå disse.

Vi må slutte å skyld på hverandre, og heller samarbeide.

– De fleste russiske kvinner er ulykkelig gift

Feminismens inntog: Natasha Monomo (29) mener hun lærte for lite om likestilling og kjønnsroller da hun vokste opp i Vladivostok. Lenge var feminister sinte kvinner med kort hår, trodde hun. Nå har situasjonen endret seg. – Da jeg gikk på universitetet sist hørte jeg 18-åring som snakket om feminisme. Det gjorde aldri vi. Situasjonen endrer seg i Russland nå, sier hun til Universitas.

VLADIVOSTOK (UNIVERSITAS): Mens mange kvinner innfinner seg med tradisjonelle kjønnsroller i Russland har en gruppe feminister vekket oppsikt i en liten by helt sørøst i landet.

Feminisme

tekst Signe Rosenlund-Hauglid
foto Roar Bye Blåsno-Falnes

– For ett år siden oppdaget jeg at kvinner i Vladivostok ikke hadde en stemme. Vi kunne ikke snakke offentlig om sex, trakassering eller utseendet vårt.

Katya Fedorovas stemme fyller det lille rommet i Vodoley Club. Unge kvinner står lent mot veggene og lytter oppmerksomt. Det er lørdag ettermiddag, og like utenfor baren skinner sola på den enorme, hvite Russkij-broen

som binder øya og fastlandet sammen i Primorskij-regionen.

Katya kaster på det lange, blonde håret. Sett bort fra mannen som styrer scenelyset, er det kun kvinner i rommet. Gruppens navn «Feminologue» pryder lerretet bak scenen.

– Vi er kvinner som støtter kvinner, sier 28-åringen.

De tyvetalls kvinnene i rommet klapper. Så går medarrangør Kseniia Melenchuk bort til scenen og annonserer at det er tid for «open mic».

Omdiskutert lovforslag

Kveldens tema er vold i nære relasjoner, men man kan også dele erfaringer om andre ting. Valget av tema er likevel ikke tilfeldig.

I februar 2017 skrev Vladimir Putin under på et lovforslag som med få unntak avkriminaliserer vold i hjemmet. Et hovedargument bak lovforslaget, som trådte i kraft i juli i fjor, er at russiske foreldre må kunne slå barn uten å havne i fengsel, så lenge det ikke er for hardt. Hvis slagene er så alvorlige at de medfører doku-

menterte helseskader er de derimot fortsatt straffbare.

På Vodoley Club denne lørdagen diskuteres lovforslaget heftig. Mange mener det undergraver alvorligheten av vold i nære relasjoner. Mange russiske kvinner blir også drept av sine ektemenn. I 2015 viste tall fra det russiske innenriksdepartementet at det ble registrert 12.000 drap i Russland. 70 prosent av drapene i landet skjer i fylla, skriver Aftenposten.

– Ingen snakket om feminisme her, før nå

– Man trenger ikke å komme for å holde en monolog. Mange kommer også bare for å lytte, sier Kseniia og nikker.

Hun sitter rundt et bord i et åpent kafelokale dagen etter arrangementet. Ved siden av henne sitter Katya Fedorova og Eva Moor. Engelsklæreren, journalisten og klesdesigneren startet den feministiske gruppen Feminologue i 2017. Gårsdagens samling var den syvende de arrangerte.

De er alle vokst opp i Vladi-

vostok, havnebyen som ligger hele 6.500 kilometer sørøst for Moskva, ikke langt unna Russlands grense til Nord-Korea i sør.

– Likestillingen i Russland er grusom:

– Kvinner har ikke så mange rettigheter her, og de fleste kvin-

«Mange her ser på feminisme som noe hårete, gamle lesber driver med. Vi vil endre bildet av det»

Kseniia Melenchuk (28), engelsklærer og feminist

ner gjør heller ikke noe for å få det bedre. Man innfinner seg med de forventningene som kommer med de tradisjonelle kjønnsrollene, fortsetter Kseniia og rister på hodet.

Prøvde å være en «ideell kone»

For 29 år gamle Natasha Monomo var feminisme noe hun tidligere på langt nær identifiserte seg med. I dag har samholdet i den feministiske bevegelsen hjulpet henne å komme tilbake til hverdagen etter et vanskelig ekteskap.

– Jeg har vokst opp i en tradisjonell russisk familie, og trodde kvinner skulle gjøre «kvinne»-ting og menn skulle gjøre «manne»-ting veldig lenge, forteller hun til Universitas.

Håret er klippet i en fasongklipp med rett, kort pannelugg. Armene er dekket av fargerike tatoveringer, og tungen er piercet. Da hun møtte mannen hun giftet seg med som 23-åring jobbet hun hardt for å være en «ideell kone», forteller hun.

– Jeg prøvde å gjøre det slik moren min hadde gjort det. Men problemet kom allerede da jeg skulle være hjemme og lage mat tre ganger om dagen. For jeg hater å lage mat, sier hun og ler.

– De fleste russiske kvinner er ulykkelig gift

Under tiden hun var gift bodde hun i St. Petersburg, og opplevde rammene av de tradisjonelle forventningene til et ekteskap som kvelende.

– Jeg ville jo studere og følge mine egne drømmer. Det var også en del psykisk vold i det forholdet, sier 29-åringen.

Hun skilte seg, og flyttet tilbake til familien i Vladivostok. Da begynte hun også å reflektere mer rundt sin egen situasjon, og interessen for kjønnsnormer, seksualitet og menneskerettigheter økte, forteller hun.

– Jeg ble ganske overrasket da jeg innså at moren min alltid har vært ulykkelig gift. Hun hadde ikke noe valg. Hun gjorde det hun var forventet å gjøre. Slik er det for de fleste russiske kvinner, sier Natasha.

Da hun fikk høre om Femi-

«Jeg ble ganske overrasket da jeg innså at moren min alltid har vært ulykkelig gift. Slik er det for de fleste russiske kvinner»

Natasha Monomo (29), vinkelner, DJ og feminist

nologue ble hun interessert, og møtte opp til et arrangement som hadde ekteskap som kveldens tema.

– Min første monolog handlet om det vanskelig ekteskapet mitt. Det var nesten hundre kvinner der, og ganske vanskelig å dele noe så personlig med så mange. Likevel følte det godt å motta støtte fra andre kvinner:

– Jeg har innsett at feminisme ikke er drevet av sinte kvinner med kort hår. Det handler om så mye mer, sier hun og smiler.

Metoo i Russland

Katya Fedorova, en av initiativtakerne bak Feminologue, forteller at en av hennes første monologer handlet om seksuell trakassering og grensesetting etter selv å ha opplevd diskriminering på jobben.

Det har vært få #metoo-skjletter som har ramlet ut av det russiske skapet etter anklagene mot filmprodusenten Harvey Weinstein i fjor høst. Men, de siste ukene har derimot flere internasjonale medier skrevet om statsduma-representant Leonid Slutskij, som er i hardt vær etter at tre kvinnelige journalister mener han har utsatt dem for seksuell trakassering.

Statsdumaens etiske komité erklærte onsdag i forrige uke at Slutskij «ikke har brutt med atferdsnormer», noe som igjen førte til at 29 medier boikottet statsdumaen som en reaksjon på manglende konsekvenser for politikerens oppførsel, skriver den uavhengige avisen Meduza.

– *Hvordan har metoo-kampanjen slått an i Russland?*

– Den er ikke blitt noe stor. Men det kommer sakte, men sikkert, sier Katya.

– Mange her ser på feminisme som noe hårete, gamle lesber driver med. Vi vil endre bildet av det. Menn trenger også feminisme. De bør takke oss for det vi gjør, legger Kseniia til.

I dag har Katya startet en feministisk nettside som spøker med de tradisjonelle forventningene til russiske husmødre. Feminologue har også pirret oppmerksomheten til unge kvinner i Moskva, som har bedt dem bidra med informasjon om bevegelsen.

– Det er som en bombe. Informasjonen spres lettere på grunn av internett. Russere er generelt veldig konservative. Feminismen vokser her også, men det går sakte, sier Eva Moor, som er den tredje initiativtakeren til bevegelsen.

universitas@universitas.no

Åpen mic: Feminologue arrangerer samlinger hvor man kan holde monologer. Temaet for kvelden er vold i nære relasjoner.

No boys club: Eva Moor (36) (t.v.), Katya Fedorova (28) og Kseniia Melenchuk (28) startet feministbevegelsen «Feminologue» i Vladivostok i 2017. De holder fester og arrangementer kun for kvinner cirka annenhver måned – for å bygge en arena hvor kvinner i den russiske byen kan diskutere temaer de ikke har følt at det har vært rom for å diskutere offentlig tidligere.

Fakta om kvinners rettigheter i Russland:

- I 1918 fikk russiske kvinner full stemmerett på lik linje med menn, og i 1919 uttalte Lenin at full likestilling var en nødvendighet for å kaste den borgerlige kapitalismen i Russland.
- Under Sovjetunionen var også mange kvinner eneforsørgere, ettersom krig, Gulag og alkoholisme tok livet av millioner av fedre og sønner. Den feministiske forestillingen i landet måtte likevel raskt vike for mer konservative tendenser.
- I dag har Russland flere jenter enn gutter i høyere utdanning.
- Arbeidslivsdeltakelsen til kvinner er høy, og den russiske grunnloven garanterer faktisk like rettigheter for kjønnene. Likevel tjener russiske kvinner omtrent 30 prosent mindre enn deres mannlige kolleger.
- Russiske kvinner er også utestengt fra 456 yrker etter presidentregulativ nr. 162, som slår fast at det er forbudt å ansette kvinner i «harde yrker og jobber som kan være skadelig eller helsefarlig», eller som kan svekke hennes reproduksjonsevne. Dette gjelder blant annet: Tøgfører og togførerassistent. Kaptein eller førstestyrmann på båt. Brannmann, snekker, tømrer eller tømmerhugger. Fisker, bulldoser-fører eller sjåfør på visse typer store anleggsmaskiner. Rørlegger, profesjonell dykker, slakter eller feier.
- Bare 13,6 prosent av representantene i den russiske statsdumaen – landets lovgivende forsamling, består av kvinner.

Kilde: Aftenposten, Woman Political Leaders Global Forum

Ga opp studiene: Etter to forsøk på å studere henholdsvis biokjemi og journalistikk ved Far Eastern Federal University i Vladivostok, fant Natasha Monomo (29) at hun ønsket å jobbe som vinkelner. – Jeg har funnet ut at jeg aldri kommer til å ta høyere utdanning, sier hun og ler. Drømmen er å reise til Skottland for å lære å lage Whisky.

Med speilbildet som største konkurrent

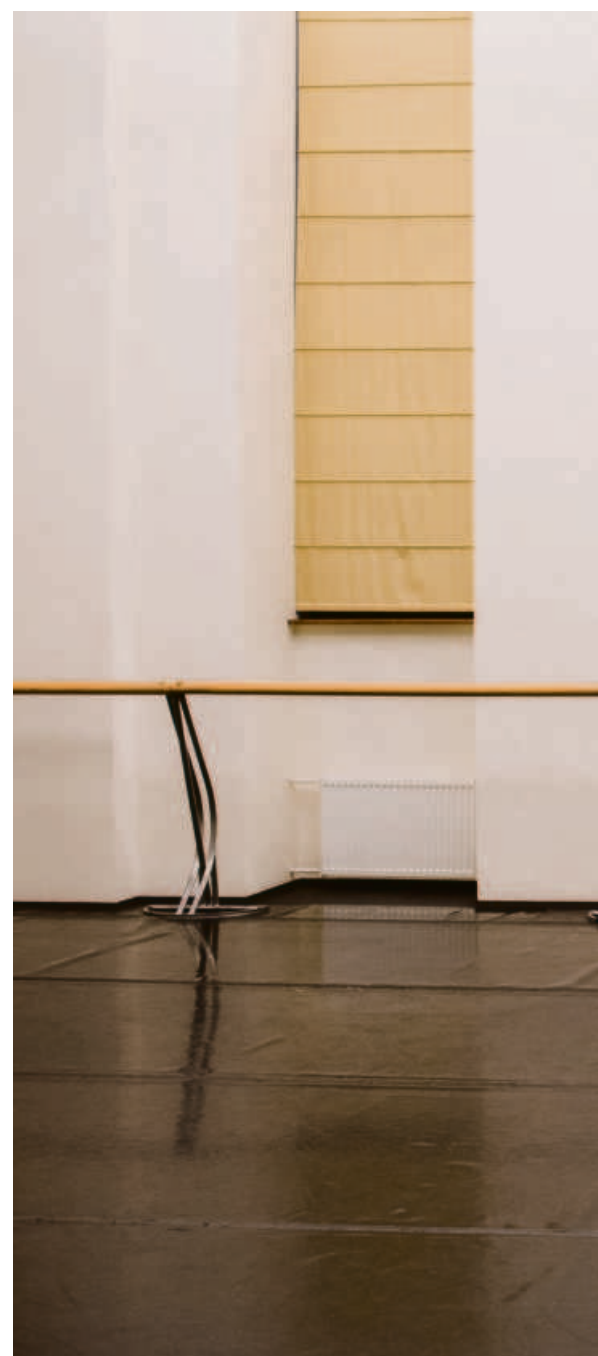
MOSKVA (UNIVERSITAS): For russiske Leonid Leontev (23) har profesjonell ballett vært livet siden han var ni år gammel. Selv om karrieren på en av verdens mest prestisjefylte ballettscener er kort, vil han danse til han dør, tror han – eller så lenge kroppen tillater det.

tekst Signe Rosenlund-Hauglid
foto Roar Bye Blåsno-Falnes

1

2

1 HARD SKOLEGANG: Leonid er født i byen Irkutsk i Sibir, og flyttet til St. Petersburg da han var ni år gammel for å danse ved det anerkjente Vaganova akademiet. Skolen ble grunnlagt som statlig ballettskole i 1738, og ble den første russiske ballettskolen som underviste i profesjonell ballett-trening. 23-åringen hadde først ett prøveår ved skolen, før han fikk lov til å begynne å danse profesjonelt. Han ble ved Vaganova i ti år, og gikk ut med toppkarakterer. – Å bli utdannet ballettdanser i Russland er som å bli laget i et laboratorium, sier han.

2 VIL REISE OM HAN KAN: Leonid Leontev kom til Moskva da han var 22 år gammel, og har danset ved Stanislavskij-teateret i seks måneder. Da han bodde i St. Petersburg og danset med det moderne ballettkompaniet Eifman, fikk han muligheten til å opptre i USA og flere europeiske land. – Under de tre årene jeg danset med Eifman-kompaniet besøkte jeg 20 land, forteller han. Foreldrene hans vil helst at han skal bli i Russland, men om han får muligheten til å flytte, og han føler for det, vil han ta den.

3

3 LANGE DAGER: Etter at Leonid flyttet til Moskva fra St. Petersburg for å jobbe ved Stanislavskij-teateret har han fått mer tid til familien sin, som også bor i hovedstaden. Han bor i en liten leilighet for seg selv ikke langt fra teateret, og er som de andre danserne ansatt på en ettårskontrakt. I garderoben får han litt tid for seg selv mellom de lange øktene.

kulturredaktør:
stinerotnes@gmail.comStine Rotnes
954 81 409

KULTUR

KULTURANBEFALING

Stine Rotnes, kulturredaktør i Universitas

Battle of the Chefs

KOKKEKAMP Har du sett det som er av Chef's Table, Masterchef og diverse Anthony Bourdain-produksjoner? Føler du at nå er det jaggu på tide å ta det gastronomiske engasjementet opp og ut fra sofakroken og Netflix? På kveldstid søndag 15. april arrangerer Lava Oslo i samarbeid med Sentralen Mat andre runde

av konseptet Chef's Battle på Sentralen restaurant. Opplegget er enkelt, noen av Oslos stjernekokker konkurrerer mot hverandre, med råvarene hentet fra en klassisk «mystery basket». Publikum er tett på, og kan nyte av både servering, dj og kjendispanel. Spektakulær nok søndagsmiddag, dét?

Gode karakterer: – Dette er mennesker som i all hovedsak aldri hadde meldt seg på et realityprogram. De hadde aldri meldt seg på Paradise Hotell. Men jeg tror folk er lei av å se den typen TV-karakterer. Menneskene i denne serien er gode TV-karakterer nettopp fordi de ikke vil være på TV, sier regissør Christian Scharning. Her er designstudentene i panelsamtale på premiefesten.

– Mer enn fulltidsstudenter

NRKs nye storsatsning «This is it» er ikke bare en serie om å bli designer. Ifølge regissør Christian Scharning handler serien om å starte sitt 'virkelige' liv.

Moteserie

tekst Maria Pettrém
foto Matilde Solberg Clemetsen

Forrige uke var det premiere på NRKs nye storsatsning for unge «This is it». Gjennom halvannet år har et produksjonsteam fulgt sju av avgangsstudentene på bachelorstudiet i kles- og kostymedesign ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) gjennom 20-årenes høye topper og dype daler. I tre år har studentene studert ved KHiO, og snart kan de kalle seg klesdesignere. Vil de lykkes?

– 'This is it' er ikke bare en serie om hvordan det er å bli de-

signer. Det er en serie som sier noe om hvordan det er å starte sitt 'virkelige' liv, forteller regissør Christian Scharning (41) engasjert, og skynder seg å ta en bit av lunsjen som står foran ham på bordet i NRK-kantina. Han har på en grå genser med «Drit i glamouren, kjør på hardt arbeid» trykket på i rosa. Inspirert av NRK-programmet «Jævla homo» har «This is it» brukt Instagram-bilder av såkalte «influencere», som alle selv har tatt et kreativt valg i livet, ikledd gensere med sitater fra serien som promotering. Scharning rekker knapt å tygge ferdig, før han fortsetter:

– Vi har gått inn i det punktet av livet hvor du er ferdig med studier og skal inn i det neste nivået av livet ditt, med alle drømmer og forventninger, store skuffelser og enorme gleder det innebærer. Det er et stort sprang, og på mange måter det hele livet ditt har ledet opp til.

Tett på

Med lang bakgrunn som kulturjournalist var «myteomspun-

«Vi ble helt blåst av banen av alle sammen. De er så kule og forskjellige folk»

Christian Scharning, regissør av «This is it»

nede» KHiO et naturlig valg da Scharning så seg rundt etter et passende sted å caste studenter til sin nye serie. Det var heller ingen tvil om at moteutdanningen var et interessant sted å starte.

– Mote er fascinerende. Det blir ofte sett på som noe litt overfladisk og posøraktig. Samtidig står alle opp hver morgen og tar et bevisst valg om hva man kler på seg. Noen bruker 30 sekunder, andre to timer. Men det er uansett et valg, sier Scharning.

Hans intensjon var aldri å lage serie om hele avgangsklassen. Planen var å plukke ut de fire mest interessante.

– Vi ble helt blåst av banen av alle sammen. De er så kule og forskjellige folk, forteller han gestikulerende. Etter å ha gått noen runder med seg selv, valgte syv av åtte studenter i avgangsklassen å stille opp i

serien.

Selv har Scharning aldri jobbet med et prosjekt som har oppslukt ham «så til de grader».

– Jeg håpet vi skulle komme tett på dem. Men at vi har kommet så tett på som vi har gjort, overrasker og rører meg fortsatt når jeg ser programmet nå. Derfor har jeg vært opptatt av å formidle historiene på en slik måte at seeren forstår hvorfor studentene tar de valgene de gjør, sier han. Og seeren får virkelig komme tett på, gjennom familiemiddager, frokost med kjæresten og ekstrajobben i klesbutikk. Målet for Scharning var å vise det menneskelige og identifiserbare ved hver enkelt. Men hvordan føles det egentlig å skulle være «menneskelig» og «identifiserbar» foran svære tv-kameraer, i en allerede stressende og sårbar periode? Hvordan oppleves det at ►►

Ikke dum deg ut!

SØKKNADSFRIST Årets viktigste dato, ifølge landets institusjoner for høyere utdanning, nærmer seg med stormskritt. Innen midnatt den 15. april bør du ha tatt valget om hvorvidt du tar fatt på nye studier til høsten, eller om du skal legge både bøkene og stipendet på hylla.

I år kan du velge mellom hele 1309 studier ved 27 forskjellige høyskoler landet over. På nettsidene til Samordna opptak, oppleves likevel oppskriften på suksess som relativt streit: «Søke, dekke opptakskravene, laste opp riktig dokumentasjon, ha nok poeng». Det får du til!

Tok hånd om Listhaug

GATEKUNST Gatemaleriet av tidligere justisminister Sylvi Listhaug, som dukket opp på et gatehjørne i Bergen sentrum natt til 2. påskedag, holdt ikke lenge før det ble svartmalt. Nå har imidlertid maleriet gjenoppstått i et studentkollektiv. Én av beboerne, Anna Bjørnflaten, forteller til NRK at nedmonteringen av lerretet ble gjort på 20 minutter, etter

ønske fra den av romkameratene som ikke hadde fått sett bildet før det ble malt over. Etter fire flasker neglelakkfjerner så maleriet igjen dagens lys, og siden har tilbudene rent inn. – Årsaken til at vi gjorde dette er at vi ønsket å ta vare på bildet, sier student Fredrik Heitmann. Nå skal imidlertid bildet være solgt for mer enn 260.000 kroner, melder TV2 tirsdag.

Tenkepause: – Det har aldri vært så krevende å jobbe med noe. Jeg har aldri gått så opp i noe. Så jeg har sagt ifra til NRK at når vi er ferdige skal jeg ha tre måneder fri. Jeg vet ikke helt hva jeg skal gjøre, jeg skal bare ha fri. Hodet er så fullt, og akkurat nå trenger jeg også å finne ut hva jeg har lyst til å gjøre, sier regissør Christian Scharning.

«This is it»

- Dokumentar i åtte deler om ung, norsk virkelighet på NRK.
- Medvirkende designere: Alva Brosten, Sigurd Braathen Dalen, Elnaz Gargari, Lars Terje Gudem Hansen, Aleksander Sahr, Eldbjørg Sved Skottvoll, Thalia Steffensen
- Regi: Christian Scharning
- Premiere på NRK TV 2. april

Minglestemning: Det er torsdag kveld og premiefest på KHiO for «This is it». Det har akkurat vært førpremiere på seriens andre del om livet etter KHiO, og gjestene har blitt loset ut i foajeen til mingling og forfriskninger. Her ser vi

◀ noen dokumenterer hvert vaklende steg du tar?

«Kan de ikke bare la meg være i fred»

– På en skala fra 1–10, hvor glade er dere for å være ferdige med innspilling?

Det er kunst- og motehistoriker og Morgenbladet-spaltist Ragnhild Brochmann som stiller spørsmålet, og svaret kommer kjapt fra en av designstudentene:

– 20!

Det er torsdag kveld, og NRK og KHiO har invitert til åpen premiefest og eksklusiv førpremiere for seriens andre del, «livet etter KHiO». Samtlige i rommet har akkurat vært vitne til utfordringene, gledestårene og de vanskelige avgjørelsene livet etter studiene bringer for de syv designspirene. Etter

mingling og forfriskninger er gjengen på syv, samt regissør Christian Scharning, samlet på scenen i en panelsamtale ledet av Brochmann. Det er tydelig

« Serien er ikke en CV, et diplom. Den skal si noe om hvordan det faktisk er å leve »

Christian Scharning, regissør av «This is it»

at flertallet av designerne er lettet over at innspillingen har satt punktum. Eldbjørg Sved Skottvoll, en av designstudentene vi følger i serien, beskriver

innspillingen som «sykt stressende».

– Det er stressende når noen bruker 3–4 timer av morgenen din til å filme hjemme hos deg når du har veiledning dagen etter. Og da jeg kom til skolen og det var to timer til jeg skulle avlevere eksamen dukket det opp en kameramann som filmet meg på vei opp trappa ... Da tenkte jeg 'herregud, kan de ikke bare la meg være i fred', forteller hun. Hver student fikk også til delt en mobiltelefon med kamera som de skulle filme seg selv med, noe Skottvoll fant spesielt unaturlig og vanskelig:

– Det siste jeg har lyst til når prosjektet går dritt er å ta opp kameraet og filme meg selv, sier hun. Likevel, hun har aldri angret på at hun stilte opp og håper serien kan åpne noen dører

til fremtidige prosjekter. Elnaz Gargari, en av de andre studentene vi følger, opplevde at innspillingen til tider har fungert som både støttespiller og motivator:

– Innspillingen ga ekstra motivasjon til å pushe seg selv. Og av og til var det godt å ha produksjonsteamet der, som da jeg konkurrerte i Designer's Nest i København, forteller Gargari.

Essensen av KHiO

Rektor ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) Jørn Mortensen måtte ikke tenke seg lenge om før han sa ja til at NRK kunne produsere serien. Etter diskusjoner med både fagavdelinger og studenter ved skolen, ble de enige om at dette kunne være en interessant mulighet til å få formidlet essensen av hva det

vil si å studere ved KHiO.

– Jeg synes det er viktig å formidle noe av studiesituasjonen til dedikerte studenter, og vise hva det vil si å ta en litt annerledes utdanning, sier Mortensen. Han tror overgangen mellom studier og arbeidsliv kan være ekstra utfordrende for KHiO-studentene. Utdanningsløpene gir ingen direkte inngangsport til arbeidslivet, og for mange venter en hverdag hvor man må etablere seg som selvstendig næringsdrivende kunstner. Likevel påpeker han at dette er noe KHiO-studentene selv er klar over, og forteller om kandidattundersøkelsen som viser at de aller fleste som har studert ved KHiO fortsetter å jobbe med det de er utdannet til. Selv har rektor sett de fire første episoder

Aleksander Sahr, en av studentene som følges i serien.

dene, og liker det han ser:

– Serien viser det ekstreme engasjementet og energien alle studentene ved KHiO deler, og det er jeg glad for. Disse studentene er mer enn fulltidsstudenter.

Livet skjer

Halvannet år er lenge. Tilbake i NRK-kantina kan regissør Scharning fortelle at innspillingen ikke var knirkefri. Livet skjedde, både for studentene og produksjonsteamet.

– Folk har dødd. Folk har blitt gravide. Folk har født. Folk har blitt dumpa. Folk har fått nye kjærestere. Det har skjedd så mye i livene til folk, forteller han. Og det er kanskje ikke alle nedturen i livet man har lyst til å dokumentere. I serien opplever studen-

tene både sykdom i nær familie, motivasjonsknekker og konflikter i familien. Likevel, studentene takket ja til å være med i serien under den forutsetning at produksjonsteamet fikk være der hvis det skjedde store forandringer i livet.

– Hvis ikke vil ikke seeren forstå hvorfor du ble 'hun mutte', forklarer han. Designerne var nødt til å akseptere at seerne måtte inviteres inn i sårbarheten for at serien skulle fungere. Han forteller at det har vært øyeblikk der noen har vurdert å trekke seg, og fått muligheten til det, men som likevel har valgt å fortsette.

– Serien er ikke en CV, et diplom. Den skal si noe om hvordan det faktisk er å leve, sier Scharning.

MIN STUDIETID

tekst Andrea Kunz
foto Roar Blåsno-Falnes

Fra bygd til boss

■ HVEM: Ingeborg Heldal

■ HVA: Exphil ved Høgskolen i Lillehammer, tysk grunnfag og historie mellomfag ved Universitetet i Trondheim, sosiologi grunnfag og PPU ved Universitetet i Oslo, journalistikk på Høgskolen i Oslo

■ NÅR: 1992–1997 og 2002–2004

■ AKTUELL SOM: Redaktør for magasinet KK, ansvarlig for Topp-merkenavnet

Glamouren tømte studentlommeboken til bygdejenta Ingeborg Heldal. Hun mener det er i studietiden du blir «ditt eget menneske».

– **Mamma og pappa** måtte hjelpe meg med forbrukslån det første halve året, og jeg husker jeg grein da pappa skulle ta meg med i banken fordi jeg hadde brukt opp alle pengene mine på fjas. Jeg klarte liksom ikke tenke fremover at jeg måtte ha penger til husleie.

Ingeborg Heldal ler oppgitt over sin egen økonomistyring som fersk student. Selv om det kun er 30 minutter til hun skal være i studio hos Radio Norge, prater hun lett og utfyllende om de mange erfaringene fra studietiden sin. KK-redaktøren har elsket glamour siden den amerikanske såpeoperaen «Dynastiet» kom på TV i 1981. Hun brukte derfor alle pengene sine på det hun selv kaller upraktiske klær og vonde hæler, for å kunne pynte seg i helgene. Hvordan hun kler seg i hverdagen har aldri vært så farlig, sier hun og peker på skitne joggeskoene sine.

Det første halvåret av studie-

tiden beskriver Heldal som den kanskje mest krevende perioden i sitt liv. Motvinden skulle heldigvis fort snu, og hun snakker om årene som student med stjerner i øynene. Heldal ble raskt sosialt engasjert, og skrev blant annet for studentmagasinet Samfunnsviter'n i sin tid ved Universitetet i Oslo. Et sosialt miljø kom raskere på plass enn studiestrukturen, og hun innrømmer at hun var en typisk skippertaksstudent med hjerte for en fest.

«Jeg festa nok kanskje litt mye. Men samtidig, fader, jeg angrer ikke på det heller, sant»

– Jeg festa nok kanskje litt mye. Men samtidig, fader, jeg angrer ikke på det heller, sant. På den tida i livet så klarte jeg å gå på fest fem ganger i uka og fortsatt stå opp om morran. Nå er jeg jo satt ut fortsatt fordi jeg var på fest på lørdag.

I 1999 ble Heldal rikskjendis over natten, etter at USAs daværende president Bill

Clinton stoppet for å snakke med henne i Oslos gater på sitt norgesbesøk. De mørke lokkene og det brede smilet gjorde at pressen straks dro paralleller til Clintons skandaløse flørt, Monica Lewinsky. Selv om PR-varmen åpnet noen dører for Ingeborg, liker hun å tro at hun hadde endt opp der hun gjorde uansett, bare at det hadde tatt litt lenger tid.

– For meg ble årene ved journalisthøgskolen utrolig viktige. Jeg ble ofte møtt med kritikk som «Du er ikke ordentlig journalist. Du har fått muligheter du ikke fortjener». Men med papirene mine kan aldri, aldri noen si til meg at jeg ikke er ordentlig journalist.

I lifecoach-aktig ånd krydrer Heldal intervjuet gjennomgående med råd om, og meninger med livet. Hun er klar på at å feile er en viktig del av det å lære. Vi bør slutte å være så trygghetssøkende, og tørre å trække litt feil eller skifte retning. Hun kaller det sin fane-sak å aldri slutte å lære noe.

– Ingen kan ta fra deg det du kan. Det er liksom et sånn mantra. Du kan jo miste jobben, og ekteskapet kan gå til helvete, men det du kan, det er din kapital. Det kan ingen ta fra deg uansett hvordan de ytre rammene forandrer seg.

kulturredaksjonen@universitas.no

anmelderredaktør: **Mathias Gravdehaug**
anmeldelser@universitas.no 415 97 277

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Knust glass – Eirik Aas, Junker

Musikk å spille under en vårlig fullmåne

Velvet Light – Jakob Ogawa

Gullgutten er tilbake med sensuelle tunes

Horses – Tuvaband

Hårene på armen bare strekker seg mot himmelen

Vulture – Dark Times

Snerrende som det skal være!

Norsk seriesesial

Meta, platt og uoriginalt

I en komiserie full av overtenning, beviser Thomas Hayes at han faktisk er Skam-William og holder seg i bakgrunnen.

William fra Skam var en slags Mr. Darcy for kidsa: En mystisk og rik ungar, hvis likegyldighet bare var et skalkeskjul for følelser han fryktet. Problemet med William og Mr. Darcy, bortsett fra at de har gjort konspirasjonsteoretikere av alle romantikere du kjenner, er at de er klassisk birollemateriale. Og problemet til Thomas Hayes er at han faktisk er William – noe som på fullkomment og ironisk vis gjør ham til birolle i serien om sitt eget liv.

«**Han heter ikke William**» er komedie laget i dokumentarformatet, der Hayes og et tilfeldig utvalg kjendiser spiller seg selv. Ikke helt ulikt Thomas Gjertsens «Helt perfekt», bortsett fra at Hayes selv ikke driver handlingen fremover. Tafatt, rådvill og overraskende høflig stiller han opp det ene syke stuntet etter det andre, for å finne sin plass på den norske stjernehimlen.

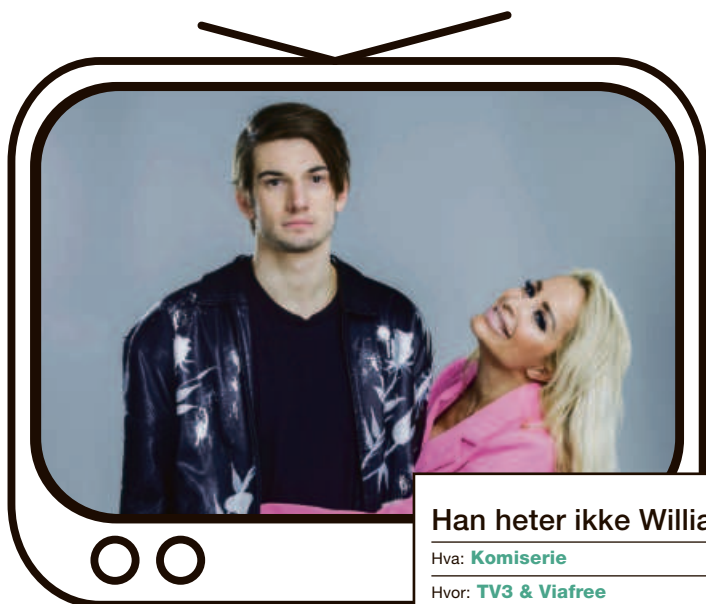
Serien kunne like godt hett «Eivind Sander gjør rare ting». Sander, som også har regissert serien og skrevet manus, tar mye plass, der han gjør fjompete ting som å spille inn viserapp-musikkvideo med Per Heimly og umotivert løpe naken. Sander er kjent fra «Neste Sommer», som riktignok aldri har vært min kopp te, men noen billige fjasepoenger kan jeg likevel svelge. Når Sander derimot går i fistel fordi noen har kastet vandrestokken hans på bålet, fem minutter etter at den ble etablert som «det kjæreste jeg har. Uerstattelig!», så tenker jeg at det må kunne stilles noen krav til manusskriving selv om man tilhører den gamle slapstick-skolen.

Serien er likevel ikke uten lyspunkt. Fridtjov Såheim og Stig Henrik Hoff byr på rause tolkninger av seg selv, der de jazzet opp en temmelig potent guttastemning på hyttetur og attpåtil #Metoo-er Linni Meister. Meister spiller PR-stuntkjæresten til Hayes som utvikler varme følelser, og er faktisk til tider oppriktig sjarmerende.

Det er forøvrig Hayes også, når han på klumsete vis skal tilpasse seg de mange usannsynlige scenarioene. Skjønt, å se ham i «Han heter ikke William» er en metaopplevelse. For gjennomførelsen er så platt og lite original at jeg forstår like lite av hvorfor Hayes i serien henger med Sander og gjengen, som jeg forstår at han ble med i serien i det hele tatt.

(Anmeldelsen er skrevet på grunnlag av fire av åtte episoder)

Ingrid N. Ekeberg
anmeldelser@universitas.no

Han heter ikke William

Hva: **Komiserie**

Hvor: **TV3 & Viafree**

Manus og regi: **Eivind Sander**

FOTO: TV3/RUNE BENDIKSEN

Bitch City

Hva: **Miniserie**

Hvor: **P3.no**

Med: **Ronja Perez Møystad og Tori Kongsvold**

SKJERMIDUMP: P3.NO

Sagaen om den savnede squirt

«Bitch City» er en ganske morsom serie om sinte jenter og menn som er livredde for aggressiv kvinnelig seksualitet.

En ung, mørkudet mann i hettegenser kjapper seg gjennom parken. Med skremt blick og stadig raskere steg minner han om de mange jentene som kjapper seg hjem fra byen med nøklene i hånda. Men når han sklir på isen er det ikke en voldtektsmann som kaster seg over ham. Det er en frustrert kvinne i tjuetårene som roper «Hvorfor kan du ikke bare svare meg?!».

Dette er «Bitch City» på sitt beste. Serien leker med og snur på stereotyper, og sketsjene er glimrende når de er korte og poengterte. Som åpningsscenen i første episode, der en fyr støter inn og ut av en uinteressert Ronja. Det hele snus på hodet når han vettskremt knytter lissene og løper ned trappa, akkompagnert av Ronja som onanerer til sitt eget speilbilde. Eller som hun sier i en av videobloggene: Hvorfor er det så jævlig vanskelig å få en jente til å komme?

«Bitch City» består av sju episoder på rundt fem minutter, seks videoblogger på et minutt, tidligere nevnte klipp og en instagramkonto. Tidvis halter både manus, timing og skuespill, og miniserieformen fremstår som et litt amputert mellomformat: Ikke er det sketsjer og ikke er det en dramaserie.

Mest interessant – og med størst behov for et lengre format – er hovedkarakteren Ronja. Hyklersk, sint og provoserende, med en sårbarhet som med hell kunne vært mer utforsket. De kimene vi ser er lovende, som når det viser seg at instagrapoeten ikke skriver om henne likevel, når hun prøver å overbevise om at hun på ingen måte har lyst på kjæreste, eller når alle venninnene forteller om hvor lett de squirter når de blir slikka.

Serien krever et visst mot å lage. Ikke først og fremst fordi den av skaperne selv er stemplet som delvis selvbiografisk eller fordi den inneholder litt nakenhet, men fordi den er så åpen om hvem og hva den parodierer. Som når Ronja ligger med instagrapoeten Adrian Follo eller når hun stryker over Møystad på navnelappen, i kampen om å være minoritet nok for NRKs jakt på «en annerledes reporter». Det er forfriskende ærlig, og lover godt for Ronja Perez Møystad og Tori Kongsvolds neste prosjekt. Serien er ikke minst en deilig liten skjennepreken for menn som ikke gidder å slikke fitte skikkelig.

Runa Fjellanger
anmeldelser@universitas.no

Kristoffer Solberg, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Fyr et bål og skål!

Helge Ingstad, Lars Monsen, Pocahontas og hulemannen. Listen over naturelskende forbilder er lang og variert. Disse bærerene av kunnskap og ferdigheter er fyrårn som lyser for drømmen om å leve i ett med naturen. Tidvis kan det føles som en umulig oppgave å følge disse bautaene. Dyrt utstyr, kald vind og regn, fallgruvene

er mange. Heldigvis er dette bare tull. En liten sovepose, billig whiskey, lighter og liggeunderlag til hundre kroner er alt som skal til for å leke villperson i tjuetimer. Husk powerbank for å grundig kunne dokumentere din reise fra urbant storby menneske til herdet skogsperson og tilbake.

Hvem: **Du**Hvor: **Skævven**Når: **Til evig tid**

Jorunn Mathy, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Hold rumpesprekken din for deg selv

Som om ikke speilvegger og stønn tiltrekker nok oppmerksomhet på treningssenteret, blir også rumpesprekker blottlagte ved bruk av gjennomtsiktige tightser. Dette kaster meg i konfrontasjon med normen om å si ifra, som når noen har salat mellom tennene. Uten denne normen fortsetter jeg å få servert trusekanter og

squattesprekker, uvisst om dette er ubevisst eller et misforstått forsøk på sexy bekledding. For å slippe å være normentreprenør på dette området, advarer jeg mot klær med skjulte hensikter. Ta en dyp squat foran en venn, eller gransk squatsprekken din selv i et speil. Sammen kan vi uttrykke rumpesprekk på treningssentre!

Hva: **Rumpesprekken**Hvor: **Helst skjult**Hvorfor: **Jeg vil ikke se den**

Medrivende om mennesker og mote

NRKs nye dokumentarserie tar unge designerspirer på alvor.

Ifølge Melk & Honning er dette NRKs første moteserie noensinne. Det virket først vanskelig å tro, men stemmer nok – motebransjen har ikke blitt viet altfor mye seriøs oppmerksomhet i Norge. Sånn sett kommer ikke «This is it» et sekund for tidlig, selv om det handler mer om mennesker enn mote.

Vi følger avgangsklassen på mote- og klesdesignstudiet ved KHiO, fire jenter og tre gutter. Det er et ekstremt trangt nåløye for å komme inn på studiet i utgangspunktet, og det er med andre ord noen svært dedikerte og talentfulle studenter vi møter.

Man mister fort tellingen på hvor mange ganger kamera sveiper over «THIS IS IT»-bokstavene på KHiOs tak. Det er nå det gjelder, det er dette som er viktig, det er de som er viktige. Det er studentene fullt klar over selv: ingen legger skjul på at skolen er verden, og alt annet må vike. Det hele virker umiskjennelig P3sk. Det filmes på skolen, hjemme, på fest og på tur. Små sekvenser med Iphone-filming gjør alt enda mer personlig, enda tettere. Av og til brytes flyten med informativ tekst, for eksempel når man får vite at klesindustrien er verdens fjerde største industri. Det fungerer bra, og setter serien i et større perspektiv.

Det er noen snodige (men elskverdige) karakterer vi møter, som man fort får et forhold til. «Jeg har alltid vært den som tør å si det jeg mener. Jeg synes ikke Allsang på grensen er underholdende, liksom,» sier Lars Terje fra Larvik.

Seeren skal komme godt under huden på studentene. Mobbing, dødsfall, kreft – det serveres flere tunge historier, men desto finere å se at de kan brukes konstruktivt og bli til kunst. Til tider blir det rørende på klump i halsen-nivå.

NRKs realitydokumentarer for unge blir ofte i overkant selvsentret. Det blir – naturlig nok – mye jeg, meg og mitt-snakke her også, men det fungerer mye bedre å veksle mellom sju personer enn kun én programleder som snakker om følelsene sine. Historien er effektivt fortalt, og det er godt gjort å komprimere ett års skolegang i fire episoder uten at klippingen føles forhastet.

Fire nye episoder slippes snart. Jeg gleder meg.

Frida Fliflet
anmeldelser@universitas.no

This is it

Hva: **Moteserie**Hvor: **NRK**Når: **2. april**

Rekyl

Hva: **Krimdrama**Hvor: **TV3**Når: **5. april**

FOTO: TV3/BENDIK STALHEIM MÖLLER

Pytt-i-panne-krim

På slump og som en serienes pytt-i-panne virker «Rekyl» å ha taget alt hvad man har havet av krimstereotypier, og krydret det med ulogiske kausaliteter og altfor åpenbare spenningselementer.

Året er 2018 og vi befinner oss i Ila fengsel. Vi møter Odin Waage i rollen som Robin, han som bare skulle være sjåfør da broren og gjengen skulle bytte narkotika mot noen millioner. Når han skal ta fatt på virkeligheten etter seks år bak murene, innhenter fortiden ham. Broren hans ble skutt i politiaksjonen for seks år siden, og nå er gjengen hans, de kriminelle, hevgjerrige på politiet. 150 millioner er på avveie og de kriminelle planlegger å «etterforske snuten, de er korrupte som faen».

Hvis du er på jakt etter usannsynlige sammenhenger og stereotypiske karakterer, look no further. Her er det for mye og dessverre ikke av det gode. Blant stereotyper som dop og millioner, utpressing, hackeren, torpedoer, bomber og terror finner vi også politiets korrupte innsatsleder Tom Karlsen, «bad cop», spilt av Kyrre Hellum. De kriminelle mistenker han for å skjule de forvunnede millionene.

Erika, den avdøde brorens kjæreste, er informatikkstudent og tilsynelatende verdens beste hacker. Hun mener at politiet skjuler noe, og slår seg pussig nok sammen med de kriminelle for å finne ut hvor pengene og dopet har tatt veien. Enda merkeligere er det når de kriminelle plutselig blir en egen etterforskningsgruppe. På en grønn tavle i en mørk lagerbygning har de hengt opp et bilde av Tom Karlsen og tegnet en ring rundt bildet med hvitt kritt.

«Rekyl» virker å ha ambisjoner om å være et spennende, norsk krimdrama, men blir heller en lunken gryterett kokt på rester av «CSI: Miami» og «Jul i Blodfjell». Der krim skal være spennende og vekke interesse, er «Rekyl» verken logisk eller troverdig nok til å gjøre det. Konfliktene og løsningene er for enkle, og karakterene altfor forutsigbare. Som man spiser pytt-i-panne når man ikke har noe annet, blir premisset for å se på Rekyl det samme.

Therese Norum Halvorsen
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

11 apr **Aktuell Øl: Kryptovaluta Døgnflue - fremtidens betalingsmiddel?**

De siste månedene har debatten om kryptovaluta blitt høyaktuell. Er kryptovaluta kommet for å bli, eller er det bare ennå en døgnflue? Vil kryptovaluta som betalingsmiddel være levedyktig, og hvor vil eventuelle utfordringer ligge både i dag og fremover i tid? Stikk nedenom Frokostkjelleren i sentrum for en duggrisk halvliter og en spennende debatt!
Frokostkjelleren, 18:00-19:00

11 apr **Radikal pils: Marx i 2018**

Marxismens far har snart bday, og Venstrealliansen ønsker å markere dette ved å (nyte godt drikke og) stille spørsmål ved Karl Marx plass i dagens samfunn. Er Marx bare nok en død, hvit mann man vier i overkant mye tid til, eller kan vi lære noe av Marx i 2018? Og i så fall; hva? Kalde halve vil bli servert, stemningen er garantert upåklagelig!
Biblioteksbaren, Chateau Neuf, 19:30 till late

13 apr **Arabisk fest på Vippa**

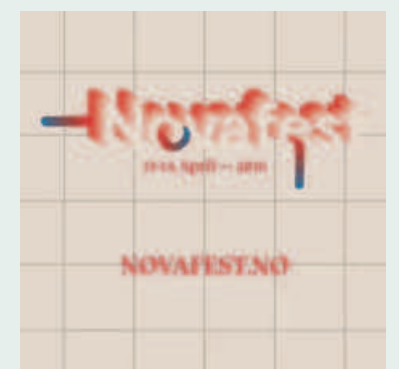
Arabiske filmdager rigger til kinovisning på Vippa og det inviteres til gratisvisning av den surrealistiske road-movien Ali, the Goat and Ibrahim (2016). Etter visningen blir det konsert med ATLAS BAND og Aleppo Bahebek vil selge syriske perler fra sin matbod! Fy fasan! Gratis inngang er det også! En fredagsfest uten like, med andre ord.
Vippa, 19:00 till late

13 apr **Styredåp og Grønn pils**

For å innvie både nytt styre og studentlagsnavn, feirer Naturvernstudentene UIO seg selv med en forfriskende styredåp i form av et isbad i Oslofjorden. Etter isbadet blir det grilling for Grønn pils klokka 19.00 på Realistforeningen ved Blindern. Huk er stedet for badings, og det loves overraskelse til de badende! Ikke akkurat feil å engasjere seg, si!
Huk og Realistforeningen, 17:30 og 19:00

13-14 apr **NOVAFEST**

I år som i fjor og året før det og alle andre år siden 1990 inviterer Radio Nova til NOVAFEST! Stedene det arrangeres festligheter er henholdsvis Revolver og Deichman Grünerlokka de to dagene, og det oppfordres til å ta med både bestemor og tinderdates. Aldersgrensen er 20 på Revolver, men kun 18 på Deichman! Snakker vi sammenhengende fyllerør fra fredag til søndag?
200 for hele festivalen, ellers 150 per dag

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Kjære, jeg klonet NSO-kandidatene

Den 20. april (420 hehe) velger Norsk studentorganisasjon sin nye leder. Kandidatene er Kai Steffen Østensen, Ida Austgulen, Håkon Randgaard Mikalsen, Marte Øien og Oleander Nataniel Grünkel-Bolle. Som du kanskje legger merke til har kandidatene helt forskjellige navn. Dette er imidlertid der forskjellene stopper. Ad notam-redaksjonen kan nemlig avsløre at kandidatene er kunstig dyrket frem i et laboratorium i Olemic-bunkeren under Stortinget – og er for alle praktiske formål samme person. Avsløringen kommer etter at varsler Kjersti Manning kontaktet Ad notam-redaksjonen med den rystende informasjonen.

– Kandidatene klones i små petriskåler i et hemmelig laboratorium. De er dyrket frem fra det samme genmaterialet og er sånn sett egentlig samme person. Tegnene har vært der hele tiden. Bare les intervjuene i Universitas – de svarer jo helt likt.

Hele avsløringen kan leses på nettstedet infokrig.no.

Reaksjonene fra studentene har ikke latt vente på seg.

– Kloning i en hemmelig bunker høres jo ikke helt riktig ut, raser én student.

– Men studentpolitikk er liksom så vanvittig kjedelig at jeg ikke helt klarer å bry meg.

Ukas studentvin

lettere å takle. Denne new zealenderen har en bløt og fyldig munnfølelse, og smaker av syrlige stikkelsbær og pasjonsfrukt med innslag av kiwi og sitrongress. Den har en lang og syrlig, på grensen til bitter, finish, som gjør at den passer perfekt til alt fra laks- og/eller reketaco, cæsarsalat og fiskeboller i hvitsaus til ung chevré og kremete Brillat-Savarin. Et allround-kupp!

Squealing Pig Marlborough Sauvignon Blanc 2016

Pris: 136,90 kroner

Land: New Zealand

Alkohol: 13,5 prosent

Benedicte Tobliassen, vinnemelder i Universitas

TILBAKE TIL HVERDAGEN:

Det er påskeferie og sola skinner, men det er fortsatt iskaldt ute. Daten foreslår en tur til et lite sted nordøst i Italia. Jeg nøler. Men så googler jeg stedet: Hjembyen til Prosecco! Og tiramisu! Og tretten varmegrader! Jeg hiver meg med. Etter noen romantiske dager vandrende langs frodige kanaler og stemningsfulle brosteinsgater – og altfor mange flasker billig, lokal sprudlevin – er det tilbake til hverdagen og studiene. Og kulda. Heldigvis finnes det god hvitvin som gjør overgangen

SLITER DU MED SKATTEMELDINGEN?

Det er den tiden av året. Fuglene begynner å kvitre, du tar kanskje den første utepilsen hvis du er en SÅNN EN, og det tikker inn ei litta mail i inboxen hvor det står «Skattemeldingen 2017 for DEG, EN BLAKK STUDENTIDIOT er tilgjengelig.» Synes du Altinn er litt vanskelig? Fortvil ikke, vi har samlet sammen et knippe alternative måter å få tilsendt skattemeldingen på.

- ↳ Digipost
- ↳ Digimon
- ↳ Brevdue
- ↳ Røyksignal
- ↳ En rekke krypterte beskjeder i leserinnlegg i lokalavisa
- ↳ Som hvit støy mellom to stasjoner på radio
- ↳ Gjemt i blikket til Sharbat Gula
- ↳ Gjemt mellom linjene i diktene til Audun Mortensen
- ↳ Bli tatt til fange av regjeringen, motstå brutale avhør og finn skattemeldingen skrevet på en sammenkrøllet pergamentrull i et lite hulrom langs gulvet i cella
- ↳ Dark web
- ↳ Stjel den amerikanske uavhengighetserklæringen. Skattemeldingen er skrevet med usynlig blekk på baksiden
- ↳ Bli fortrolig med min tuberkulose albinohamster Sisyfos og få ham til å hviske skattemeldingen inn i øret ditt rett før han utånder
- ↳ Kickstart den transhumanistiske revolusjonen ved å laste opp bevisstheten din til cyberspace og bli ett med skattemeldingen
- ↳ Dechiffrer Voynich-manuskriptet ved hjelp av Rosettastenen, en asymmetrisk nøkkelalgoritme og et hittil ukjent gnostisk evangelium, og finn skattemeldingen på side 17
- ↳ Bruk krypteringsmaskinen

Enigma fra andre verdenskrig til å motta skattemeldingen via transatlantisk radiokommunikasjon

↳ Lytt til den lille stemmen inni deg:)

↳ Motta skattemeldingen direkte fra Gud på toppen av Sinaifjellet

↳ Følg den hvite kaninen

↳ I et speil, i en gåte

↳ Telepati

Selv fikk jeg skattemeldingen tilsendt som alle forbokstavene i det første ordet på hver fjerde linje i Shakespeares samlede verker. Ønsker dere alle lykke til.

Hvis du fortsatt ikke har fått tilsendt skattemeldingen:

- ↳ Spør en voksen
- ↳ Finn skattemeldingen i 47 PDF-filer sendt fra stortinget
- ↳ Finn skattemeldingen malt på en sjablong på en vegg i Bergen
- ↳ Gå til skatteetaten. Begynn å gråte og si at du ikke drar før du har fått skattemeldingen
- ↳ Si at skattemeldingen er en ung, hvit jente og meld den savnet
- ↳ Selg sjelen din til Mefistofeles i bytte mot å få tilsendt skattemeldingen
- ↳ Lag en video der du, utkledd som skattemeldingen, tar på deg skylda for et terrorangrep som har skjedd nylig
- ↳ Bruk The Law of Attraction til å få skattemeldingen til å komme

- til deg
- ↳ Bruk «enhanced interrogation techniques» til å tvinge skattemeldingen ut av en byråkrat som var på feil sted til feil tid
- ↳ Heng opp plakater i nabolaget med kontaktinformasjonen din og teksten «Har du sett skattemeldingen min?»
- ↳ Ta en mastergrad i økonomi, få jobb i skatteetaten og lag skattemeldingen
- ↳ Gå til onkel
- ↳ Praktiser transcendental meditasjon til skattemeldingen åpenbarer seg for ditt tredje øye
- ↳ Opphør å eksistere i din nåværende fysiske form og begynn en ny tilværelse som en «ethereal haze» der alle molekylene vibrerer med samme frekvens som skattemeldingen
- ↳ Match med skattemeldingen på Tinder og overtal den til å møte deg for en kaffe
- ↳ Gjemt bak smilet til Mona Lisa
- ↳ The answer, my friend, is blowing in the wind, the answer is blowing in the wind
- ↳ «Tank, I need a pilot program for a 2017 skattemelding»
- ↳ Spør Klara Klok
- ↳ Spør Lilli Bendriss
- ↳ Follow the yellow brick road
- ↳ Følg drømmene dine

Flere forslag mottas med takk.

QUIZBRØDRENE

1. Hva heter hovedstaden på Færøyene?
2. Hvilke farger består det Colombianske flagget av?
3. Hva kalles et lam som av ulike grunner ikke får melk fra en sau og må fores med flaske eller lignende?
4. Hvilket skrifttegn brukes hovedsakelig for å innlede et direkte sitat eller utsagn og for å innlede en oppramsing eller presisering?
5. Hva er både tittelen på en bok om flysoldater under andre verdenskrig og navn på et logisk paradoks?
6. Hvilken artist står bak verselinjen «I don't know about you but I'm feeling 22?»
7. Hvilken rapper fra Bronx, med en mer

8. Hvis noen i Tyskland ber om å få se din «Fahrkarte», hva viser du dem da?
9. Hva kalles læren om strømninger i gasser, herunder luft?
10. I mekanisk fysikk opererer man med to former for energi. Hva heter de?
11. Hvilke to norske byer er de eneste som starter med bokstaven D?
12. Fra hvilket Shakespeare-verk kommer sitatet «I dare do all that may become a man; Who dares do more, is none»? Verket deler navn med en nylig utgitt norsk bok.
13. I 2006 kom boken «Organisten» ut.

14. Hvilke to skuespillere hadde hovedrollen i den romantiske komedien «You've Got Mail» fra 1998?
15. I hvilken århundre ble Posten etablert? På den tiden var det privat drevet.
16. Hvilken amerikansk forfatter skrev boken «Post Office», som ble gitt ut i 1971? En av hans andre bøker, «Factotum», ble filmatisert av Bent Hamer i 2005.
17. Russland skal arrangere fotball-VM for herrer i sommer. Nevn fem av by-

av Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

- ene det skal spilles kamper i.
- 18. Har noen av de skandinaviske landene arrangert et fotball-VM for herrer?
- 19. Har noen av de skandinaviske landene arrangert et fotball-VM for kvinner?
- 20. Hvor arrangeres VM for herrer i 2022?

SVAR/DOM

- 0-4. **Trump:** Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.
- 5-9. **Student:** Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.
- 10-14. **Førsteamanuensis:** Se der ja! Ikkje duuutt.
- 15-20. **Professor :-)** *stolt men ydmyk*

1. Torsnavn 2. Gull, blått og rødt 3. Kiplam 4. Kolon 5. Catch-22 6. Taylor Swift 7. Cardi B 8. En billett 9. Aerodynamikk 10. Kinetisk energi (bevegelsesenergi) og potensiell energi (stillingsenergi) 11. Drammen og Drøbak (slikkingsenergi) 12. «Machbeth»: Jo Nesbø's siste bok heter «Machbeth» 13. Friend Love 14. Meg Ryan og Tom Hanks 15. 1600-tallet, 1647, 16. Charles Bukowski 17. Moskva, St. Petersburg, Kalliningrad, Kazan, Samara, Nizjni Novgorod, Volgograd, Saransk, Rostov-na-Donu, Sochi og Jekaterinburg 18. Ja, Sverige i 1958, 19. Ja, Sverige i 1995 20. Qatar

Rebus

HINT: Skatteetaten dåååå. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Hva skjer a, Erna?» Det klarte Kristine-Petrine, snussaftjentene, Ivar + Bente Amalie, Team Benrik, MiGs disipler og Dan Borge brekker seg.